

Karawanken Bote

Uprava Klagenfurt, Postfach 115 / Uredništvo v Klagenfurtu / Naročnina (se plača naprej) mesečno z dostavo na dom RM 1,— (vključno RM 0,20 za donosilce) / Odjavo naročbe tega lista za prihodnji mesec sprejme uprava samo pisмено in le do 25. tekočega meseca / Oglasi RM 0,06 za milimeter stolpec

Štev. 89.

Krainburg, 11. novembra 1942.

Leto 2.

Višek Rooseveltove gangsterske politike

USA so napadle francosko severno Afriko

Izkrcanje na marokanski obali - Prekinitev diplomatskih odnosov Francije z USA - Francija se bojuje za svoje kolonije

Klagenfurt, 10. novembra. Sramotna dejanja Britancev in severnih Amerikancev proti njihovi bivši zaveznici Franciji so sedaj prikipeli do vrhunca z brutalno lopovščino, ki se tiče francoske kolonialne države. Kakor javljajo s francoske uradne strani, so amerikanske bojne sile napadle obale francoske severne Afrike. V nedeljo od 3.30 uri so bila v okolici Alžirja po težkem bombardiranju poskušena izkrcanja. Ob 4. uri so po nadaljnjih poročilih odbili čolne za izkrcanje z zgubami. Tudi pri Oranu in drugih mestih severnoafrikanke obale, so poskušali izkrcanja, ki so jih odbili s težkimi zgubami. Poskušajo še nadaljnja izkrcanja.

Kakor pravijo dopolnilna poročila o anglo-amerikanskih poskusih v severni Afriki, so se pri Alžirju poskušale amerikanske čete izkrcati v angleških parnikih. Več teh napadov je bilo odbitih, zlasti v alžirskem pristanišču. Na drugih točkah se je napadalcem posrečilo ustaliti se. V pokrajini Oran sta bili potopljeni dve angleški ali amerikanski korveti.

V Alžirju se je v nedeljo predpoldne vnela v ladijsku ogorčena bitka med obalnimi baterijami, neko lahko oboroženo francosko izvidniško ladjo in nekim amerikanskim rušilecem. Na zadnje je rušilec USA zopet krenil na odprto morje, kjer se je zameglil. Rušilec je bil večkrat zadet in se je močno nagnil na stran. Več njegovih granat je zadelo mesto in admiraliteto, ne da bi bile povzročene žrtve.

Proti poldnevu je priletelo pet američanskih letal iz smeri Sredozemlja v Alžir. Letala so se zvrtila na admiraliteto in odvrгла več serij bomb. Protiletalsko topništvo, ki je močno delovalo, je sestrelilo eno napadačo letalo.

Od uradne francoske strani objavljajo 8. novembra sledeče: »Amerikanska vlada je prenesla vojno na francoski teritorij in s tem prekinila odnose s Francijo«.

Službeno poročilo USA

Bela hiša objavlja sledeči komunikat: Pomorske, suhozemne in zračne sile Zedinjenih držav so v nedeljo zjutraj v mraku začele z operacijami izkrcanja na številnih mestih obale francoske severne Afrike. Te kombinirane operacije bojnih sil USA podpirajo edince britanskega pomorskega in zračnega brodogradstva. General Eisenhower armade USA je poveljnik zavezniških bojnih sil. V izjavi Bele hiše se glasi: »Izkrcanje

naj prepreči sovražno invazijo, ki bi pomenila, če bi bila uspešna, direktno ogrožanje Amerike preko razmeroma ozkega morja od vzhodne Afrike sem. Izkrcanje pomeni tudi učinkovito pomoč na drugi fronti za našega heroičnega zavezanca v Rusiji«.

Kakor objavlja OFI, se je v nedeljo sestel predpoldne ministrski svet pod Pétainovim predsedstvom. Popoldne se je seja nadaljevala.

General Nogues, generalni resident Francoskega Maroka, objavlja v nekem pozivu francoskemu marokanskemu prebivalstvu, da je bil v noči na nedeljo poskušeni gaulli-

stični upor že ob 8.30 uri z a t r t brez preli-vanja krvi. Malo število zapeljanih francoskih častnikov in od njih prevaranega moštva so bili med tem spreobrnjeni na pot njihove dolžnosti.

Celokupne francoske pomorske bojne sile so v toulonskem pristanišču pod paro in čakajo na povelje, da odplujejo. Mesto Marseille je že več dni alarmirano. Tudi na ostalih mestih francoske obale so izdali posebne ukrepe v smislu načrta francoske obrambe.

Po zadnjih poročilih so pri severnoamerikanskem izkrcanju v velikem obsegu uporabljali zračne padalce.

Marokanski generalni resident general Nogues jev nedeljo popoldne brzojavno sporočil vladi v Vichyju, da je proglasil obsedeno stanje nad celim francoskim Marokom in prevzel vodstvo vojaških operacij. Čete so trdno v njegovih rokah, prebivalstvo je mirno.

Pétain odgovarja Rooseveltu

Maršal ukazuje obrambo - Rooseveltovi prozorni izgovori

Vichy, 10. novembra. V Vichyju so v ranih jutranjih urah zvedeli za zločinski anglosaksonski naskok na francosko severno Afriko, ki pomeni višek anglosaksonskih sramotnih dejanj napram bivši zaveznici Franciji. Ob 9. se je javil tačasni upravnik poslov USA v Vichyju, Pinkney Tuck, pri francoskem državnem glavarju in mu izročil Rooseveltovo »poslanico«. Maršal Pétain je nato nemudoma dal izročiti amerikanskemu upravniku poslov svoj odgovor na to poslanico. Pétain obsoja v svojem odgovoru nepravilni angloamerikanski napad na francosko severno Afriko in po-bija prazne izgovore, ki se jih Roosevelt poslužuje napram Franciji.

V Pétainovem govoru se glasi med drugim: »Z začudenjem in žalostjo sem po-

noči dobil vest o napadu Vaših čet na se-verno Afriko. Vašo poslanico sem prečital. Navajate v njej pretveze, ki niso opravičene po ničemer. Pri Vaših sovražnikih domnevate namere, ki niso bile nikdar uresničene. Jaz sem vedno izjavil, da bom branili našo kolonialno državo, če bo napadena. Tudi Vi ste vedeli, da jo bomo branili proti vsakemu napadalcu, najsi bo kdorkoli. Vedeli ste, da bom ostal moč beseda. V naši nesreči sem, ko sem zaprosil za premirje, rešil naš imperij. Sedaj ste Vi tisti, ki se v imenu države, s katero smo povezani s toliko spomini in vezmi, loti tako krute iniciative.

Francija in njena čast sta v nevarnosti. Napadeni smo, in se bomo branili. To je povelje, ki ga dam.

„Ostuden zločin“

F. H. Z. napadom na francosko posest v Severni Afriki so si angleško-amerikanski vojni hujšakci samo vzeli še zadnjo možnost, delati se poštenjake. Ko so že Britanci pokazali vso podlost svojega početja v napadih na Mers-el-Kebir, Oran in Dakar, se trudijo sedaj Amerikanci s svoje strani, da še bolj obremene svoj debet konto napram bivšim zaveznikom. Mi Nemci se nismo nikdar vdajali kakšnim iluzijam, da bi mislili, da se zapadne demokracije v resnici bore za to, za kar so po njihovih navodilih šli v vojsko zoper Nemčijo, namreč za »mir in blaginjo naroda«, za »svetost pogodb« in kako je še bilo teh public. Francija je od svojega zloma leta 1941. mogla spoznati pravi moralni zakon vojnih hujšakačev v Londonu in Washingtonu. Vtem ko je bil Führer prepovedal bombardirati Pariz, je bilo svoječasno angloškemu zavezniku pridržano, metati bombe na krasno metropolo Francije in poleg številne, z napadom nastale škode, pustiti za seboj tisoče mrtvih. Ravno iste pomorščake, ki so se do 1941. leta borili ob strani britanskega zaveznika, so nekaj tednov pozneje, ko so bili v smislu določb pogodbe o premirju razoroženi in se niso mogli braniti, napadli pri Mers-el-Kebiru, Oranu in Dakarju. Na stotine Francozov je izkrcavalo pod streli angleških »prijateljev«. Ali je še kaj sramotnejšega kakor napasti prijatelja, ki se je prej še boril z vso svojo silo proti močnejšemu nasprotniku, ki je celo kril umik svojega sobojevnika pri Dunkirchenu, ki je že v prvi svetovni vojni prelival svojo najboljšo kri za Anglijo, tega prijatelja in zaveznika napasti v trenutku, ko se ne more več popolnoma braniti?

Rooseveltova utemeljitev za opravičilo svojega podjetja je preabotna, da bi jo kdo smatral za resno. Nemčija ni imela nikdar kakšnih namenov v francoski Severni Afriki. Očitno je bilo gospodu Rooseveltu po njegovem volilnem porazu v Ameriki nujno potrebno, da se s čem postavi. Ker pa more to le tam, kjer ne pride v stik s četami osi, ker bi se — kakor pred nekaj meseci Angleži na francoski atlantski obali — itak mogel držati tamkaj le nekaj ur, poskuša tam, kjer je stran od operacijskega področja osi. Prisilovito anglosaško neznanje geografije bo nemara omogočilo, prikazati Amerikancem napad na Alžir kot zmago. Führer je v svojem večeršnjem govoru povedal, da nemške čete še nikdar niso prišle prepozno. In tako naj gospod Roosevelt brez skrbi čaka, kaj mu bo še vse prinesla bodočnost.

Z napadom na Alžir je bila Francija iz-zvana. Francoski narod se kakor en moč upre proti napadu. »Sedaj je dovolj«, piše

Fantastičen zločinski načrt

Dokaz amerikanske neodgovornosti.

Madrid, 10. novembra. Kakor poročajo iz Kolumbije, so tam odkrili načrt, ki se zdi fantastičen, ki pa zopet enkrat dokazuje neodgovornost britanskih žičarjev v USA, kadar gre za to, da podvržejo kakšno deželo Rooseveltovim interesom. V javni seji kongresa je odkril poslanec Barrera namen po USA najetih plačancev, da bi edince ladij poslali v Zedinjene države in jih dali v vodovjih potopiti, da bi tako dobili vzrok napovedati takoj vojno silam osi. Poslanec Barrera ni omenil, kateri politiki so bili pripravljeni, da bi na tak zavraten način delali nasilje miroljubnosti in samostojnosti Kolumbije.

Führer je govoril v Münchenu

Junaška moč neomajne vere

Fanatična volja Nemčije do zmage - Boj za Evropo na življenje in smrt

München, 10. oktobra: Vsa Nemčija je bila v nedeljo zvečer v znamenju govora, ki ga je imel Führer v Münchenu ob priliki 9. novembra. V svojem govoru je rekel Adolf Hitler med drugim sledeče:

»Mislim, da se redko pripeti, če lahko kdo po približno dvajsetih letih stopi pred svojo staro gardo in mu pri tem ni treba tekom teh dvajsetih let ničesar spremeniti na svojem pogramu. Ta sestanek nas pa predvsem spominja na oni večer pred desetimi leti, ki smo ga lahko praznovali še v prejšnji dvorani, in nas na to spominja radi tega, ker smo stali tudi takrat sredi zelo hudega boja: kajti boj za prevzem oblasti v Nemčiji je bil ravno tako usodno odločilen, kot boj, ki ga bojujemo danes.

V celem obsegu smo to spoznali šele zadnje leto, kajti če ne bi bila leta 1933 izvo-jevana zmaga, bi bila Nemčija ostala, kar je bila, država brez moči z armado 100.000 mož, ki je bila nujno obsojena, da shira.

Že takrat se je pa pojavil na Vzhodu to-los, ki je imel samo en cilj pred očmi: to-slabotno, gnilo, defetistično in v sebi raz-bitno Evropo napasti. Če ne bi bil ta boj za moč takrat uspešen, ne bi bila država stopila zopet v svetovno zgodovino, ki bi bila edina v položaju, da se zoperstavi tej ne-varnosti. Danes vemo, da bi v drugem primeru danes najbrže ne bilo več Evrope. Boj, ki smo ga takrat bojevali, je bil na videz samo boj za moč v notranjosti. V resnici pa je bil že takrat za ohranitev Nemčije in v širšem smislu za ohranitev Evrope.

Takrat smo že davno stali pred zmago in kljub temu — ko smo se zbrali pred desetimi leti v tej dvorani — tega čisto točno ni vedel nihče, kako blizu je bila. Samo eno je bilo nam samo po sebi razumljivo: nam-reč prepričanje, da ta zmaga na vsak na-čin mora priti in da bo prišla. In to je tudi danes moje prepričanje, s katerim stojim pred vami, ki me ni več zapustila od dne-va, ko sem kot nepoznan mož v tem mestu

začel boj za dušo nemškega naroda.

Spčetka resnično nisem mogel dati ve-liko več kot vero, namreč vero, da se bodo, če kdo zasleduje pravilni cilj z nespremen-ljivo in nezmotljivo zvestobo, če se ji ni-kdar ne pusti izneveriti, ampak vse za njo zastavi, potem našli še drugi, ki so odlo-čeni biti njegovi pristaši, in da se bo iz te skupine polagoma razlivala vedno močnejša vera na ves narod.

Danes stojim na ravno istem stali-šču: Usoda ali Previdnost bosta dali zmago onim, ki jo najbolj zaslužijo.

Lahko bi jo bili imeli že leta 1918. Nemški narod je takrat ni zaslužil, bil je ves zmeden in sam sebi nezvest. To je bil tudi vzrok, zakaj sem se takrat kot nepoznan brezimenec odločil, da med popolnim raz-padom in zlomom zopet na novo gradim in da sem imel vero, da se mora posrečiti, kaj-ti pred seboj nisem videl defetističnih zna-
(Nadaljevanje na 2. strani.)

Führer je govoril v Münchenu

(Nadaljevanje s 1. strani.)

kov raspadlega meščanskega marksističnega sveta, temveč milijone hrabrih mož, ki so storili skrajno in dali iz sebe vse in ki so se spotaknili, ker domovina ob kritični uri ni bila več njih vredna in jih je pustila na cedilu.

Takrat sem bil prepričan, da moram, če bi se bilo posrečilo, najprej urediti nemški narod v notranjosti in zbrati njegove najboljše jedro, da bi se ne moglo povrniti več leto 1918.

Po več kot dvajsetih letih

Odkar sem napravil ta sklep, je že preteklo 20 let. Pred desetimi leti smo stali pred generalno skušnjo, potem ko je bil že 10 let popreje enkrat pokret najtežje preizkušen in so marsikateri zgubili vero in so nas naši nasprotniki že smatrali za mrtve. Treba se nam je spomniti samo na oni čas. Bilo je skoraj čudež. Pokret, ki se je pripravljaval, da ravno prevzame moč, se je zrušil. Njegovi vodje so bili ali mrtvi ali ranjeni, zaprti ali pa so bežali. In ko smo se pred desetimi leti tukaj zbrali, smo imeli ravno zopet eno reakcijo za seboj. Mnogo, posebno izmed vrst naših nasprotnikov, jih je mislilo, da smo zamudili čas, ker nismo zagrabili v trenutku, v katerem se nam je po njihovem mnenju nekaj nudilo.

Ce sedaj po desetih letih pregledam razvoj, lahko rečem: bolj kot nas, previdnost sploh ni obdarovala nobenega naroda z

uspehi, kar smo mi v zadnjih treh letih dosegli čudovitega napram celemu svetu sovražnikov, je v zgodovini edinstveno. Na tem ne spremeni ničesar, da so bile v teh letih naravno tudi krize. Spominjati vas smem samo na veliko krizo, ki smo jo morali prestati na Norveškem. Daleč stran od domovine se je borila mala četa nemških junakov. Morala je končno celo Narvik izprazniti, tako da so naši nasprotniki vriskali od veselja. Toda njena hrabrost in fanatična volja, da pod nobenimi okoliščinami ne kapitulira, sta končno prinesli le zmago nam in ne nasprotnikom.

Nasprotniki so ostali isti

Ce torej ta čas od leta 1923. še enkrat pregledamo in si ga predočimo, potem vemo eno, da stojimo danes pred istimi nasprotniki, ki smo jih imeli takrat pred seboj. V veliki vojni so bili isti nasprotniki, ki jih moramo premagati tudi v tej vojni. Dve stvari vsekakor razlikujeta naš čas od takratnega:

1. Jasnejše spoznanje ozadja delovanja naših nasprotnikov in njihovih gonilnih sil, ter

2. naši svetovnozgodovinski uspehi, ki smo jih med tem dosegli.

Nasprotniki so vedno isti in za temi nasprotniki stoji ista gonilna sila: mednarodni žid. Zopet ni slučaj, da so se nekoč te moči v notranjosti združile in da so se sedaj v zunanjem svetu zopet znašle.

Nacionalsocialistični in sovjetski uspehi

Vsakemu Nemcu, ki se danes bojuje na Vzhodu, lahko zastavim vprašanje: Poglejte naše naprave, primerjajte naše domove, naša naselja, ki jih mi gradimo, primerjajte naše nacionalsocialistične naprave z onimi, ki ste jih videli tam. Primerjajte usodo nemškega kmeta z usodo ruskega kmeta, primerjajte vse med seboj in nato mi povejte vašo sodbo: kdo je boljše napravil in kdo je bolj pošteno mislil? Gotovo se še nihče ni povrnil, ki bi lahko povedal kaj drugega kot, da se bo, če se je sploh kje kaka socialistična država hotela uresničiti, to zgodilo samo v Nemčiji.

Ravnov tem je pavzrok, zakaj drug svet, zlasti v kolikor zastopa kapitalistične interese, nas napada. Je koncern, ki si še danes domišlja, da lahko svet vlada, vidi in, če potrebno, tudi muči po svojih zasebnokapitalističnih interesih.

Ko se je leta 1918 zrušil Reich, se je takrat obrnil zaslepljeni nemški narod v svoji naivni veri do teh ljudi z upanjem, da jim bo morebiti pokazana pot, ki bi ga vedla zopet iz njegove stiske. To je bila demo-

kratična Nemčija, ne nacionalsocialistična. Kajti mi bi sploh ne bili prišli, če ne bi bili demokratične Nemčije na tak način izropali in izžemali. Takrat so se trudili, da iz Nemčije napravijo drugo Indijo, to se jim je večinoma tudi posrečilo. Napravili so na pr. to, da 7 milijonov mož ni imelo več zaslužka in da je bilo nadaljnjih 7 milijonov samo na pol delavcev. Napravili so to, da je bilo stotisoče kmetov spodenih iz njihovih kmetij, da sta trgovina in promet mirovala in da o kakem socialnem skrbstvu sploh ni bilo več govora. In če sedaj pride ta nadklatež, — jaz ga ne morem drugače označiti — Roosevelt in izjavlja, da mora po ameriških metodah rešiti Evropo, lahko samo rečem: gospod naj bi bil rajši rešil svojo lastno državo — pa se mu ne bi bilo treba začeti vojskovati.

Bilo bi umestnejše, da bi bil odpravil svojih 13 milijonov brezposelnih, toda tega ni storil, ker ni bil s svojimi notranjimi problemi gotov in ker je šel kot njegov britanski zaveznik, vedno samo za ropom. Ne za idealnimi vrednotami, ampak za materialnimi vrednotami; kajti idealne vrednote ceni še veliko manj kot kak Anglež.

Treba je bilo Nemčijo rešiti

Iz te umetnosti vladanja naših nasprotnikov in njihovih strahovitih posledic v demokratični Nemčiji, je nastal polagoma nacionalsocialistični pokret. Če bi bil namreč takrat v resnici bili napravili Nemčijo srečno, mi ne bi bili imeli nobenega povoda in jaz bi ne bil imel nobenega vzroka, da sem se dan za danom, teden za tednom, mesec za mesecem, leto za letom ukvarjal s tem delom, kajti to vedo vendar vsi moji stari sobojevniki: nisem takrat lenaril, nisem včasih govoril v kakem finem klubu in se včasih usedel za kak zapeček, ga kramljam. Jaz sem takrat hodil na okrog križem krašem po nemški državi od zgoraj navzdol in iz vzhoda na zahod in sem se trudil, da svoj narod rešim zopet te stiske, v katero so ga strmoglavili gospodarji mednarodnega kapitala. Hoteli smo to zaroto židov, kapitalistov in boljševikov odstraniti in smo jo končno tudi odpravili. Toda komaj smo jih v Nemčiji strmoglavili, nas je ostali svet začel zopet obkroževati kot pred letom 1914. Takrat je bila to cesarska Nemčija, danes pa je nacionalsocialistična. Takrat je bil cesar, sedaj sem jaz; samo ena razlika je: takratna Nemčija je bila teoretično cesarska, praktično pa popolnoma na znotraj razpadla. Takratni cesar je bil mož, kateremu je manjkala vsaka moč pri odporu zoper te sovražnike. V meni pa imajo sedaj nasprotnika, kateri sploh ne pozna besede kapitulacije.

Vedno sem bil navajen, ko sem bil še otrok — takrat je bila to morda grda navada, toda v velikem vzeto vendar morebiti čednost — da obdržim zadnjo besedo.

In vsi naši nasprotniki so lahko prepri-

jo poderejo, že skoro s mešna, kajti v resnici smo mi danes oni, ki so močnejši. Če zračunamo število ljudi, ki so danes v našem taboru in se v našem taboru bojujejo in delajo, prekaša število onih, ki so nam nasprotni. Ni več primere s takratnim položajem.

K temu pride še nekaj drugega. Danes se vodi ta boj vojaško. Imamo, moji tovariši v stranki, tukaj velikansko nemško zgodovino za seboj, Angleži pravijo, da niso še nobene vojne zgubili. Zgubili so že mnogo vojn, toda v vsaki vojni so se bojevali, dokler je še bil kak zaveznik. To je pravilno, in to razlikuje angleški način vojskovanja od našega.

Treba mi je omeniti samo enega heroja iz naše preteklosti in primerjati njegovo usodo z našo usodo. Friedrichu Velikemu je stala dejansko v najslabšem času nasproti koalicija 54 milijonov ljudi napram okroglo 3.9 milijonov ljudi. Če danes primerjamo naš položaj z njegovim, povsod daleč preko meja potegnjenimi trdnjavami naših čet, potem moram reči, da so že popolnoma

„Od nas nobene mirovne ponudbe več“

Da do tega ni prišlo, se zahvalim gospodom, ki so takrat moje ponudbo odklonili. Spominjali se boste moji stari sobojevniki, kolikokrat sem ravno tako svojo roko ponujal notranjim nasprotnikom. Kako dolgo sem jim prigovarjal, kako zelo sem se za nje trudil. Kaj vse sem storil, da bi prišlo do pametnega sporazuma. Šele potem, ko je bilo zastoj, sem se odločil da zagrabim za sredstva, ki so, če utihne pamet, v stanju, da se na ta način uveljavijo. Ta boj v notranjosti je samo na videz lažji kot boj tukaj zunaj. V resnici so možje, ki so se nekoč bojevali v notranjosti, bili tudi borci na zunaj in so danes zopet v notranjosti in na zunaj.

Mi se danes bojujemo z drugim spozna-

bedasti, če si domišljajo, da bi kdajkoli mogli razbiti Nemčijo.

In pred vsem, da bi mi s čimer koli mogli imponirati, in to je morebiti tudi razlika med menoj in rečimo na pr. med možem kot je Churchill.

Vsaj od leta 1939 sploh nisem jokav, bil sem vsekakor popreje zelo žalosten, kajti ti napravil sem vse, da preprečim vojno. Te dni je izdal Sven Hedin knjigo, v kateri, za kar se mu zahvaljujem, dobesedno citira mojo ponudbo, ki sem jo takrat izročil Angležem glede Poljske. Prav za prav me je mrazilo, ko sem to ponudbo prebral, in se samo Previdnosti lahko zahvalim, da je vse to obrnila drugače. Kajti če bi bili takrat ponudbo sprejeli, bi bil pač Danzing nemški, v ostalem pa bi bile vse pri starem. Posvetili bi se bili našim socialnim analogam, bi bili delali, olupali naša mesta, gradili stanovanja in ceste, zidali šole. Ustvarili bi bili resnično nacionalsocialistično državo, in bi bili naravno izdali manj za oboroženo silo. In nekega dne bi pridrvela nevihta iz Vzhoda, preko Poljske, preden bi se mi bili sploh zavedli, ter bi bila manj ko sto ali 50 km oddaljena vzhodno od Berlina.

njem. Vemo, kakšna usoda bi nas doletela, če bi zmagal drugi svet. Ker to usodo točno poznamo, niti najmanj ne mislimo na kak kompromis. Če gospodje od časa do časa pravijo, da se zopet pojavlja kaka naša mirovna ponudba, delajo to samo zato, da svojim lastnim ljudem vžgejo zopet nekaj poguma. Mi ne bomo dali nobene mirovne ponudbe več.

Zadnja je bila leta 1940. Sedaj je le samo še eno, in to je boj! Ravno tako kot sem od določenega trenutka dalje rekel tudi notranjim nasprotnikom, z vami se torej ne moremo mirno pogovoriti, vi hočete silo — jo boste torej sedaj dobili! in ti notranji nasprotniki so bili odstranjeni.

Židovstvo v Evropi iztrebljeno

Tudi neka druga moč, ki je bila nekdanj v Nemčiji zelo važna, je med tem tudi spoznala, da nacionalsocialistična prorokovanja niso fraze. Je glavna sila, kateri se zahvalimo za vso našo nesrečo: mednarodno židovstvo. Spominjali se boste še zasedanja Reichstaga, v katerem sem izjavil: Če si morebiti židovstvo domišlja, da lahko vpelje mednarodno svetovno vojno za iztrebljenje evropskih ras, potem ne bo iztrebljenje evropskih ras, temveč iztrebljenje židovstva v Evropi. Zmeraj so me zasmehovali, da sem prerok. Od onih, ki so se takrat smejali, se danes že veliko število ne smeje več, in oni, ki se sedaj še smejejo, se morebiti čez nekaj časa ne bodo več smejali. To spoznanje se bo preko Evrope razširilo čez vse svet. Spoznali bodo mednarodno židovstvo v vsej njegovi demonični nevarnosti, zato bomo skrbeli mi nacionalsocialisti. V Evropi so to nevarnost spoznali in država za državo se priključuje naši zakonodaji.

»Sovjetska poročila o uspehih«

V tem velikanskem boju je samo ena možnost: ona končnoveljavnega uspeha. Ostane samo še vprašanje, če so sploh vzro-

ki, da dvomimo v ta uspeh. Če zasledujemo propagando naših nasprotnikov, jo lahko označimo samo z izrazom: »Do neba vriskajoč in do smrti žalosten«. Najmanjši uspeh nekje — in že poskakujejo od samega veselja. In že so nas uničili. In nato se obrne list in to zopet popolnoma potrjuje žalostni. Naj opozorim samo na en primer. Če študirate sovjetsko armadno poročilo z dne 22. junija 1941., boste vsak dan sledeče brali: »Boji brez pomembnega značaja«, ali »pomembnega značaja«. Vedno so sestrelili trikrat več nemških letal. Število po njih baje potopljene tonaže je že večje kot celokupna tonaža, katero je Nemčija sploh pred vojno imela. Uničili so že toliko naših divizij, kolikor jih sploh nismo mogli postaviti. Pred vsem pa: bojujejo se vedno na istem prostoru, sem in tja pravijo nekaj pohlevno: »evakuirali smo neko mesto«. Toda v splošnem se bojujejo od 22. junija na istem prostoru vedno uspešno; vedno nas odbijajo in mi smo pri teh stalnih odbijanjih sedaj počasi prišli do Kavkaza. Rečem »počasie«: rad bi to rekel za moje nasprotnike, ne za naše vojske.

Gigantsko je namreč, kakšen tempo so naši vojaki tukaj imeli. Tudi to, kar se je letos prehodilo, je velikansko in zgodovinsko edinstveno. Da stvari ne napravim vedno tako, kot drugi ravno hočejo, da, premišljuje ravno, kaj drugi najbrže mislijo, in napravim načelno drugače. Če je torej gospod Stalin pričakoval, da bomo napadli v središču — ravno središča nisem hotel napasti. Ne samo radi tega, ker je morebiti gospod Stalin ravno na to mislil, ampak ker mi sploh prav nič ni bilo do tega. Hotel sem priti do Volge in sicer na določenem kraju, pri določenem mestu. Slučajno nosi ime Stalina samega. Toda ne mislite, da sem tjakaj korakal iz tega vzroka — imenovalo bi se lahko čisto drugače, temveč ker je tam zelo važna točka. Tam namreč prekinemo 30 milijonov ton prometa, med temi skoro 9 milijonov ton prometa olja. Tam so se stekale vse množine pšenice iz vseh velikanskih ozemelj Ukrajine, kubanskega ozemlja, da so bile transportirane na sever. Tam so kopali mangan, tam je bilo gigantsko mesto za prekladanje.

Ce drugače sploh ne gre, se hipoma delajo nevedne in pravijo, da je sploh napaka, da

Nadaljnji poskusi napadov

Angleški in ameriški vojaki ujeti — Izkrcaja na malih obrežnih krajih

Vichy, 10. novembra. Razven napada na Alžir so se v nedeljo zjutraj vršili poskusi izkrcaja angleških in ameriških čet tudi pred Oranom, velikim pristaniščem, ki leži jugozapadno od Alžirja. Francoski obrežni obrambi se je posrečilo, da se je po večini ubranila teh napadov. V okolišju mesta so ujeli angleške in ameriške vojske. V Arzeu, malem pristanišču vzhodno od Orana, so se pa mogle sovražne čete ustaliti in so pretežni del mesta zasedle. Položaj je v tem odseku, kakor pravijo v Vichyju došla službena poročila, »zmeden«. Zahodno od Orana se je izvršilo izkrcaje pri Zegalu, in sovražne čete so zasedle kraj Bousfer.

Po zadnjih poročilih so se poskušali izkrcati tudi na atlantski obali Francoskega-Maroka, na pr. v pristanišču Safi, ki leži južno od Casablanca. Nadalje javljajo

o obsežnem napadu na Fethalo, severno od Casablanca in na Medio. Casablanko so močni sovražni odredi letal bombardirali v nizkem napadu, ravnotako letališča v Rabatu in Saleu severno od Rabata. Nek nadaljnji poskus angleško-ameriškega izkrcaja se je po zadnjih v Vichy došli poročilih izvršil 40 km severno od Casablance. Obrambni boji so še v teku.

„Ostuden zločin“

(Nadaljevanje s 1. strani.)

»Paris Soir« v članku, ki mu je navdel naslov »Ostuden zločin«, vsi Francozi morajo imeti občutek, da bo sedaj sledeči boj borba na življenje in smrt. Gre za to, da branimo svojo čast. Moramo zmagati, naj velja kar hoče. Je to ogorčenje naroda, ki vidi, da so ga njegovi nekdanji prijatelji cinično izdali.

Verlag und Druck: NS-Gesamverlag und Buchverlag Kärnten, Gub. Klagenfurt. Verlagsleiter: Dr. Emil Heltjan. — Hauptverfasser: Friedrich Horstmann. — Zurselt ist Anzeigenliste Nr. 1 gültig

so Nemci šli v Kirkenes ali Narvik, ali sedaj na pr. v Stalingrad. Počakajmo vendar, če je bila to strateška napaka, da smo zasedli Ukrajino, da smo zasedli rudno ozemlje Krivojroga, ki nam je prineslo mangano rudo. Ali je bila v resnici velika napaka, da smo zasedli kubansko ozemlje, ki je najbrže največja žitna zakladnica sveta? Ali je bila tudi to napaka, da smo uničili ali zavzeli štiri petine ali pet šestin vseh rafinerij, da smo samo produkcijo od 9 do 10 milijonov ton olja najprej zasedli oziroma popolnoma ustavili obrat ali, da

smo nadaljnji prevoz morebitnih 7 ali 8 ali 9 milijonov ton na Volgi onemogočili. V resnici ne vem, če je bilo vse to le napaka. Saj že opazimo. Če bi se Angležem posrečilo, da nam odvzamejo Ruhrgebiet in Rhein in potem tudi Donavo in še Elbe in nato tudi Oberschlesien, to je približno ozemlje Doneca in rudno polje Krivojroga in če bi še dobili en del naših petrolejskih vrelcev in nato še magdenburško borzo, če bi potem še rekli, da je bilo to velika napaka, da so Nemci vse to vzeli?

„Ne spimo!“

Moji nemški rojaki, mi ne spimo in tudi ne naši konstruktorji! Pozimi 1939-40 je nek gotov gospod Churchill izjavil, da je podmorniška nevarnost odstranjena, da je naravnost ni več. Vsak dan je dve, tri, pet podmornic potopil, uničil je več, kot smo jih svojčas imeli. Nič ni uničil, toda jaz sem takrat napravil prav veliko napako, napaka je bila namreč ta, da sem se pustil bojevati samo prav majhnemu delu naših podmornic in da sem večji del istih zadržal za izobrazbo moštva novih podmornic. Takrat je napadalo samo tako majhno število podmornic, da me je še danes sram, da to povem. Večji del, in sicer več kot desetkratno število, je takrat ostalo doma in je izobrazevala vedno nove posadke. Nato se je od določenega trenutka tudi pri nas začela izdelava v masah.

Razumljivo je, da v tako svetovnovažni borbi, kot jo danes vidimo, ne moremo računati s tem, da imamo teden za tednom nove uspehe. To ni mogoče. Tudi ni popolnoma odločilno. Odločilno je, da polagoma zasedamo položaje, ki morajo nasprotnika uničiti in da jih tudi obdržimo, da jih tako utrdimo, da jih nam ne morejo več odvzeti.

In potem se mi že more verjeti: kar imamo enkrat v rokah, to držimo potem tudi dejansko tako močno, da tja, kjer

enkrat v tej vojni v Evropi stojimo, ne pride nihče drug več.

V ostalem se je ta vojna strašansko razširila. K našim zaveznikom, Italiji, Romuniji, Ogrski, Finski in vsem ostalim evropskim narodom, Slovakom, Hrvatom, Špancem itd., ki pošiljajo deloma prostovoljce kot nordijske prostovoljce, je sedaj prišla še nadaljnja svetovna sila, svetovna sila, ki tudi doživlja stalne poraze. Od vstopa Japoncev v vojno imajo ti samo neuspehe. Vse je bilo napaka, kar koli so storili Japonci, toda če vse napake seštejete, pada to tudi nekaj odločilnega. Oni so ob priliki dobili samo kakih 98% pridelka gumijeve produkcije Amerikancev, ob tej priložnosti so dobili največjo produkcijo kositrna na svetu, dobili so velikanske petrolejske vrelce itd. Če se lahko napravljajo samo take napake, smo lahko tudi s tem zadovoljni. In nasprotno so nasprotniki imeli samo zmage, ženične, hrabre, heroične, premišljene zmagave — s svojimi velikimi vojskovodji kot Mac Arthurjem in Wavellom in kakršnim koli od teh velikanov, kot jih svet še ni videl.

Ti podleži pišejo že debele knjige o vojskovodjih preteklosti in kljub temu, kljub vsemu, ljudje, ki niso imeli nobenih vojskovodij, so v tej vojni vsekakor prišli nekoliko bolj daleč, kot oni, ki imajo toliko vojskovodij.

„In če bi bil svet ves hudičev...“

Ravno danes, ki predstavlja za nas spomin na največji zlom našega pokreta, pokret, ki se je zdel takrat mnogim konec stranke, lahko samo rečem: za nas nacionalsocialiste mora pomeniti ta spomin velikansko pojačanje, pojačanje, ki kljubuje vsem nevarnostim, ki nikdar ne omahuje, se nikdar ne umakne, se vsake stiske srčno ubrani in vzdrži, če sovražnik še tako grozi. Potem lahko že priznamo Lutrove besede: »In če bi bil svet poln hudičev, vseeno se nam bo posrečilo.«

Vseeno, kjer koli stoje fronte — vedno bo Nemčija vzdržala in napadala in niti minute ne dvomim, da bodo naše zastave končno odnesle uspeh.

Če danes napada Roosevelt Severno Afriko s pripombo, da jo mora ščititi pred Nemčijo in Italijo, nam ni treba zgubljati besedi o teh lažnivih frazah tega starega podleža. On je brez dvoma največji hilevec v vsem tem klubu, ki nam stoji nasproti. Toda odločilne in zadnje besede gotovo ne govori gospod Roosevelt, o tem je lahko prepričan. Pripravili bomo vse naše udarce — kot vedno temeljito in so še vedno prišli o pravem času, in noben udarec katerega nam je hotel zadati nasprotnik, doslej še ni imel uspeha. Že enkrat je bilo zmago-slavno vpitje, ko so se izkrcali prvi Angleži v Boulogneu in nato prodirali. In čez 6 mesecev je minulo to zmago-slavno vpitje. Prišlo je drugače in tudi tukaj bo prišlo drugače. Lahko imate popolno zaupanje, da bosta vodstvo in oborožena sila storila vse, kar mora biti storjeno in kar se lahko stori.

Kot skala sem trdno prepričan, da za vodstvom in oboroženo silo stoji predvsem nemška domovina in za menoj posebno ves narod, torej nacionalsocialistična stranka kot skupnost, ki se je zarotila!

»Udariti, udariti in zopet udariti!«

To, kar sedanjí čas razlikuje od nekdanjega, je ravno to, da takrat za cesarjem ni bilo naroda, dočim stoji za menoj ena izmed največjih organizacij, kar jih je sploh na zemlji obstajalo. Ona predstavlja nemški narod. In kar še nadalje današnji čas razlikuje od takratnega, je, da na čelu tega naroda ne stoji nihče, ki bi v kritičnih časih ušel v inozemstvo, temveč, da je na čelu

govem čelu oni, ki je vedno poznal samo boj in s tem načelo: udariti, udariti, in zopet udariti!

In še nekaj razlikuje današnjo Nemčijo od takratne: takrat je imela vodstvo, ki ni bilo vkoreninjeno v narodu, saj je koncem konca bila še razredna država. Danes smo sredi dokončevanja onega, kar je iz takratne vojne zrastle. Kajti ko sem se vrnil iz vojne, sem prinesel frontno doživetje v domovino. Iz tega frontnega doživetja sem ustanovil svojo nacionalsocialistično narodno skupnost. Danes stopa nacionalsocialistična narodna skupnost na fronto in iz te stvari boste opazili, kako postaja ta oborožena sila od meseca do meseca vedno bolj in bolj nacionalsocialistična, kako vedno bolj zavzema podobo nove Nemčije, kako se vedno bolj

Moje delo velja blaginji Nemčije

Moje delo je usoda Reicha. Ne morem je zapustiti, sledi mi noč in dan, odkar sem stopil na čelo naroda, da že v onih dneh žalostnega pomanjkanja, jadtovanja, zaskrbljenosti in zloma. Od tega časa bi bil tudi za mene smešen vsak dopust. Kaj pomeni za me dopust? Moje delo je Nemčija, je moj narod, je njegova bodočnost, je bodočnost njegovih otrok. Zato ne zahtevam od nobenega več, kot zahtevam od samega sebe ali kar sem sam pripravljen storiti.

Vem, da moji stari strankini tovariši predstavljajo jedro tega pokreta in da korakajo vzgledno v narodu že ob spominu na prve krvne žrtve, ki smo jih doprinesli, in da se jim priključujejo stotisoči in milijoni nacionalsocialističnih funkcionarjev, strankinih članov in pripadnikov priključnih zvez, da korakajo ob enem zraven vsi naši možje SA in SS, da z nami korakajo možje Arbeitsfronte, možje Reichsarbeitsdiensta itd., kratkomoale ves nacionalsocialistični nemški narod.

Že prej sem enkrat rekel: včasih mine več časa, da ne govorim. To pa ne pomeni, da sem zgrabil glas, temveč da nisem smatral za smotno, da govorim. Tudi danes je tako, kaj naj hočem veliko govoriti. Danes govorim koncem koncev fronta. Samo redkokdaj bi rad govoril, kajti jezik fronte je tako prodirljiv, je tako edinstveni jezik, da

odstranjuje vse predprave, razredne prednosti itd., kako se tukaj nemška narodna skupnost od meseca do meseca vedno bolj uveljavlja in kako bo na koncu te vojne nemška narodna skupnost morebiti doživela svojo največjo preizkušnjo — to razlikuje današnjo Nemčijo od takratne.

In doma, tu dela narod in to moram sedaj — izrekel sem že v Reichstagu — pojasniti tudi nemški domovini: od leta 1917. na 1918. stavke v municijskih tovarnah — in danes nadure, delo nad delom! Danes ve nemški delavec, da kuje za svoje tovariše tam zunaj na fronti orožje.

Vsekakor pa v enem ne moremo tekmo-vati z našim nasprotnikom: Tako kot je bila nekoč stranka najbolj revna in je zmagala samo z idealizmom svojih pristašev, tako je naravno tudi danes nemški narod najbolj reven zlata, morda izmed vseh narodov sveta, nimamo zlata. Toda karimamo, je živa delovna sila. Kar imamo, to je sveta pridnost in sveta volja, in to, je končno v takem boju na življenje in smrt tisočkrat odločilnejše kot zlato.

Potem ko je Führer opozoril na gospodarske uspehe, katere je že pokazalo zavetje Vzhoda, je nadaljeval: »Ni to vojna, katero bide Nemčija samo zase, temveč vojna, ki se bide za vso Evropo! Samo radi tega je razumljivo, da se je znašlo toliko prijateljev, začeti s severom pa do juga, ki se deloma bojujejo v naših vrstah, ali pa so kot samostojne armade naših zaveznikov uvrščene v to najbolj velikansko fronto svetovne zgodovine. Zato je tudi naš neomajen sklep, da bo mir, ki bo vendar enkrat prišel, ker mora priti, potem resnično mir za Evropo. In to je čisto gotovo: Iz te vojne bo izšla Evropa gospodarsko daleko bolj zdrava kot je bila popreje, kajti velik del te celine, ki je bil doslej organiziran zoper Evropo, bo služil potem evropskim narodom.

Nobene milosti za nasprotnika

Danes stoji pred nami vsemi skupni mo-gočni veliki Reich v svojem boju za obstoj ali neobstoj vsega našega naroda. Vsak nacionalsocialist, ki je takrat veroval v mene, je lahko tudi danes samo fanatik v boju na zunaj. Mora biti prežet enake fanatične konsekvence, ki smo jo imeli takrat. So nasprotniki, za katere ni milosti, ampak samo edina možnost: ali pademo mi, ali pade nasprotnik. Mi smo si tega svesti in smo dovolj močje, da to spoznanje hladnokrvno uvidimo.

In to razlikuje tudi mene od gospodov v Londonu in v Ameriki: če od naših vojakov veliko zahtevam, ne zahtevam nič več, kot to, kot sem bil tudi sam vedno pripravljen storiti. Če zahtevam od nemškega naroda mnogo, ne zahtevam nič več kot to, kar tudi sam delam. Če od mnogih zahtevam nadure — jaz sploh ne vem, kaj pomeni v mojem življenju nadura. Kajti vsak posameznik ima srečo, da gre po določenem času lahko od svojega dela in je potem prost.

že itak vsakega posameznega Nemca obvezuje. Kdor bere dnevna poročila naše oborožene sile in se potem fanatično ne priznava k svojemu narodu, če zmeraj sliši to veliko množico junaštev, temu tudi ne bodo govorili ničesar pomagali. Za sovražno inozemstvo itak ne govorim. Če gospod Roosevelt pravi, da mojih govorov ne sliši, — jaz vendar ne govorim prav nič za gospoda Roosevelta. Z njim govorim samo z instrumentom, ki sedaj edino more govoriti, in ta instrument govori zadosti glasno in določno. Govorim samo v najredkejših primerih, pokretu in mojemu lastnemu nemškemu narodu. In vse kar v takem govoru lahko rečem je samo eno:

»Brez izjeme mislite, mož in žena, samo nato, da se bo v tej vojni odločilo biti ali ne biti našega naroda. In če to razumete, bo vsaka vaša misel in vsako dejanje, vedno samo molitev za našo Nemčijo.«

Z vedno bolj rastočim navdušenjem so stari sobojniki Führerja sledili njegovim besedam. Nato je sledil njegovim velikim prepričevalnim končnim besedam vihar vesolja, ki je brez primere, ki se je stopnjeval do vedno novih manifestacij za Führerja, nakar so se v to dolgotrajno odobravanje zljile himne nacije, ki zaključijo z velikim vtisom to veliko manifestacijo.

ZRCAIO ČASA

Iz Orana se je odpeljal te dni zopet kontingent alžirskih prostovoljcev pri »legion tricolore« za službo na vzhodni fronti. Je to peti transport alžirskih prostovoljcev iz Orana, v katerem se v prvič nahajajo tudi mohamedanski prostovoljci. Oranski veliki mufti je prisostvoval odhodu transporta.

Avstralski minister za zračno plovbo je objavil, da so bile sedaj avstralske letalske ednice, ki so bile podrejene britanskemu obrežnemu poveljstvu, uporabljene za zaščito konvojev v Ledenem morju na severu Sovjetske unije. Tudi v tem težavnem operacijskem ozemlju, kjer so, kakor znano, potrebni izredno nevarni poleti brez prestanka od Murmanska v Severno Anglijo, je London s tem — zvest svojemu že davno znanemu načelu — dal prednost neangleškim bojevnikom.

800.000 pripadnikov severnoameriške armade stoji sedaj v prekomorskih državah. To je razodel šef generalnega štaba armade USA, general George Marshall v nekem svojem pismu na vrhovnega poveljnika severnoameriškega brodograja, admiral Ernesta I. Kinga. Od teh 800.000 mož se nahaja velik del v južni Ameriki in stalno ogroža mir v Ibero-Ameriki. Nadaljnji večji kontingenti se nahajajo najbrž v Severnem Irskem, Angliji in Avstraliji, kjer so ravno tako kot v Islandiji, neprijetno zbu-jali pozornost.

O bojni sili italijanske vojne mornarice piše »Illustrazione Italia«: »Po dvehletnem hudem boju udarna moč Italije na morju v bistvu ni oslabiljena. Naše ladjedelnice delajo neprestano na novi konstrukciji rušilcev, torpednih čolnov, podmornic in brzih čolnov, da ne le izpolnijo našo vojno mornarico, ampak tudi vedno znova kujejo orožje, ki je pripravno za obsežne in težke naloge pomorskega vojskovanja.

Romunski tisk obširno piše v obisku kralja Mihaiela in kraljice matere Helene v Kišinevu in Černovicah, glavnih mestih provinc Besarabije in Buchenlanda, ki sta bili v minulem letu osvobojeni od boljševikov. Pred vsem opozarja na delo obnove od strani romunske uprave, ki se kaže v dveh velikih razstavah, kmetijski v Kišinevu in industrijski v Černovicah.

Središče slovesnosti, ki so bile prirejene o priliki obiskov romunskega kralja, je bila posvetitev spomenika na vrhu, raz katerega je v poletju lanskega leta vodil maršal Antonescu naskok združenih nemških in romunskih čet na besarabsko glavno mesto. Spomeniku so navdali ime »Osvobodilni naskok«.

V trojem paktu predvideni gospodarski odbor se je sestel v zunanjem ministrstvu v Rimu. Seje so se udeležili zastopniki Italije, Nemčije in Japonske.

New York daje vtis, kako se mora varčevati pri napravi nove ceste. Ves gradbeni material izvira namreč od hiš, ki so bile v Bristolu porušene po bombnih napadih. Ladje so ta material na povratku od Angleške vzele s seboj kot balast.

Po poročilih iz Washingtona je bilo izvoljenih v reprezentančni dom 218 demokratov in 207 republikancev. Osem volilnih izidov še ni znanih. Senat se sestavlja po sedanjih volitvah iz 56 demokratov, 37 republikancev in 1 neodvisnega. Dva volilna izida še nista znana. Pri 33 državah izvršenih volitvah guvernerjev je bilo izvoljenih namesto dosedanjih 18 demokratičnih in 13 republikanskih guvernerjev sedaj 13 demokratov in 17 republikancev in 1 progresivni kandidat.

Kot objavlja romunsko notranje ministristvo, so deportirali žide iz moldavskega mesta Bacau v Transnistrijo, ker so poskušali s potvorbami dokumenti dokazati, da so se v prvi svetovni vojni vojskovali na fronti. Na ta lažnivi način so si hoteli zagotoviti pravice, ki jih imajo židovski frontni bojevniki. Uradnike, ki so židom pri njihovih manipulacijah pomagali, so zaprli.

V Beirut je dospelo 6000 ameriških vojakov iz Basre. Nadaljnje ameriške čete iz Iraka bodo baje sledile. Ameriške čete imajo s seboj gručo specialistov za Blizni Vzhod, kar je, razumljivo, Angležem zelo neprijetno.

Pri najnovejših napadih na Malto so bili uporabljeni italijanski lovski bombniki gradbenega vzorca »RE 2001«. Italijansko zračno orožje razpolaga sedaj z močnejšimi motorji kot doslej. Nova letala so težja in močnejša in imajo daljši doseg, čeprav je teža bomb višja. Pri teh letalih dosežene hitrosti prekašajo najboljše angleške in severnoameriške tipe.

Zaradi svojega prijateljstva do boljševikov razvpiti dekan iz Canterburyja je po poročilih londonske poročevalne službe osebnost izročil gospej sovjetskega poslanika Majskaja ček za 36.000 funtov kot uspeh neke zbirke za besedami: »Nič ni zadosti veliko, da bi dokazalo Sovjetski uniji hvaležnost Anglije.«

Nemci, ki so se iz mnogih pokrajin nemškega jezikovnega območja od leta 1878. naselili v Bosni, so bili sedaj tudi pozvani nazaj v svojo materinsko deželo.

V vseh romunskih knjigarnah je nabit seznam židovskih pisateljev. Njihova dela ne smejo več prodajati.

Kralj Ibn Saud je vložil protest proti prepovedi romarskih voženj v Mekko, ki so jo objavili Angleži.

Močen odred Črnik sraje bataljonov »M« se je v terek zvečer odpeljal na vzhodno fronto. Ko so korakali skozi ulice v Rimu, je prebivalstvo priredilo Črnikom srajcam izredno prisrčne manifestacije.

Ker imajo zastopniki pravno prav pogosto opravka s prometnimi nezgodami in dobijo v tem oziru najboljša skustva z neposrednim delom v prometno-tehničnih stvarih, so sedaj v prvič v Kölnu izobrazili sedem sodnikov in državnih tožilcev pri cestni železnici. Ko bodo položili izpite, bodo dobili Strassenbahnführerschein (izkaznico za vozača cestnih železnic).

Kaukasische Ölfelder im Bombenhagel

Luftwaffen-Treffen über Stalingrad

Fortgesetzte Massenangriffe machen ein Festungswerk nach dem andern sturmreif

Noch wird heiß in dem Festungsgebiet von Stalingrad gekämpft, doch schon trägt unsere Luftwaffe vor, unterbricht die weit ins feindliche Hinterland fortgesetzte letzten Ölaufschübe der Sowjets, überschüttet sie die kaukasischen Ölfelder ebenso mit Bomben wie die längs der Wolga liegenden Rüstungs- und Industriestädte.

PK. Hier treffen sich zum Massenangriff die fliegenden Verbände immer wieder, die Tag und Nacht die viele hundert Kilometer lange Front samt den Nachschubwegen der Sowjets unter Kontrolle und in ständiger Beunruhigung halten. Aus dem Nichts heraus ist in kürzester Frist in unendlich viel Kleinarbeit die Organisation geschaffen, die die Beweglichkeit der Verbände und deren unterbrechungslose Einsatzfähigkeit gewährleistet.

Weit weg von dem Schlachtfeld von Stalingrad haben die Sowjetflieger als Folge der ununterbrochenen Angriffe unserer Luftwaffe ihre Stützpunkte verlegen müssen. Dem Ansturm der gegen Stalingrad wie kaum anderswo je zuvor zusammengezogenen deutschen und verbündeten Luftstreitkräfte konnten sie nicht standhalten, vor ihm mußten sie sich tief in die Verlassenheit der Steppe zurückziehen und kommen auch von dort aus nicht, nicht einmal bei Nacht, zur wirksamen Entfaltung.

Kein Ölschiff kommt mehr die Wolga hinauf

Nach ein paar Stunden Ruhepause sind wir von neuem über der Halbmillionenstadt an der Wolga, diesmal im eng aufgeschlossenen Verband mit der gesamten Gruppe. Gleichzeitig greifen die einzelnen Ketten an, Hunderte von Bomben auf einmal fallen auf die bolschewistischen Artilleriestellungen und auf das zu einer modernen Festung ausgebauten Industriewerk und die wenigen nun noch immer nicht schweigenden Geschütze werden von den uns nachfolgenden Stukas im Sturzangriff belegt.

Wieder geht auf die bolschewistischen Bollwerke eines jener schweren Bombengewitter nieder, von denen Moskau sagte, daß unter ihrer anhaltenden Wucht gefährliche Einbrüche in das Befestigungssystem erfolgt seien. Allein die Hilfe der Briten und Amerikaner bleibt aus. In Schutt und Asche liegen die umfangreichen Hafen- und Verladeanlagen. Kein Ölschiff kommt mehr die Wolga hinauf und ausgebrannt sind die großen Treibstofflager. Schon vor Monaten verloren die Sowjets den Wolga-Don-Kanal, der das Rüstungs-, Handels- und Verkehrszentrum mit der Kornkammer des Ostens, der Ukraine, auf dem Wasserweg verbindet, verloren sie die Eisenbahn nach Stalino auf der aus dem Donezgebiet die Kohle herangeführt wurde, und mußten sie auch die Öltransportbahnen aufgeben, die Stalingrad über das Don- und Kubangebiet mit Krasnodar und dem Kaukasus verbindet.

Über den riesigen Schutthäufen am Wolgaknie

Zerstört ist das Bahngelände, in Trümmern liegt die zweitgrößte Panzerwagenfabrik der Sowjets, unter Schutthalden begraben sind die Werke der Eisen- und Nahrungsmittelindustrie, die chemischen Fabriken und Raffinerien, die vielen Getreidemöhlen, Ölschlägereien und Gerbereien. Auf Geheiß Stalins müssen die restlichen, von uns noch nicht genommenen Teile dieses schwelenden Ruinenfeldes mit aller Gewalt gehalten werden. Ist dort jeder Häuserblock in ein Widerstandsnest umgewandelt, jedes Fabrikgebäude zu einer Festung ausgebaut, sind überall Minenfelder angelegt, Barrikaden aufgerichtet und Panzerkuppeln eingelassen. Trotzdem haben unsere Feldgraben in harten Nahkämpfen schon lange Keile in das tiefgestaffelte Befestigungssystem hineingetrieben.

Mit äußerster Erbitterung und Hartnäckigkeit wird der Endkampf um Stalingrad geführt. Als Rüstungszentrum hat die Stadt zwar schon seit langem keine Bedeutung mehr, aber ihr Besitz ist entscheidend für die Beherrschung des Unterlaufes der Wolga und die Durchführung des Erdölnachschubs. Aus der ununterbrochenen Kette ihrer Rückzüge wissen die Bolsche-

Englands Schreckensherrschaft

In drei Monaten 2600 indische Freiheitskämpfer niedergeschossen

Bangkok, 10. Nov. Der Sprecher der indischen Unabhängigkeitsliga gab einen Überblick über die Ereignisse in Indien während der letzten drei Monate. Danach wurden in dieser Zeit im Rahmen grausamster Maßnahmen der Engländer nicht weniger als 2500 Freiheitskämpfer entweder vom britischen Militär oder der Polizei niedergeschossen oder verwundet. In derselben Zeit wurden mehr als 12.500 Personen verhaftet und man belegte die indische Bevölkerung mit Kollektivstrafen von insgesamt 14,5 Millionen Rupien. 5 Verwaltungsinstitutionen wurden aufgelöst, weil ihre Mitglieder sich für die Kongreßforderungen eingesetzt hätten. Der indische Sprecher erklärte abschließend, daß trotz der grausamsten englischen Unterdrückungsmaßnahmen die Freiheitsbewegung das ganze indische Volk ergriffen habe und auf die Dauer nicht aufgehalten werden könne.

Tatsächlich dauern die Unruhen in Indien mit unverminderter Heftigkeit an. Durch das Eingreifen der Polizei gab es wiederum Tote und Verletzte. Den Bewohnern eines Dorfes im Wardha-Bezirk wurde eine Kollektivstrafe von 50.000 Rupien auferlegt. Besonders stark sind die Unruhen weiterhin in der Provinz Bombay.

Indische Rüstungsfabrik zerstört

Bangkok, 10. November. Trotz allen Vorkehrungsmaßnahmen der britischen Regierung haben indische Demonstranten in Dharwar eine Rüstungsfabrik zerstört. Dort wurde auch die Polizeizentrale von Demonstranten angegriffen. Das Kongreßmitglied Anand Rao ist wegen Verstoßes gegen das indische Verteidigungsgesetz verhaftet worden. Eine Polizeistation in Ahmedabad wurde durch eine Bombenexplosion teilweise zerstört. Weitere Bomben explodierten in der Stadt an Verkehrszentren. Auch in Sholapo ereignete sich eine Bombenexplosion in einer Hochschule.

wisten sehr wohl, daß es für sie aussichtslos ist, eine einmal verlorene Stadt zurückzuerobern, daß eine zu einer starken neuzeitlichen Festung umgestaltete Stadt immerhin noch die größten Chancen zur Leistung nachhaltiger Widerstandes bietet, daß es immer noch angenehmer ist, in den Kellerlöchern einer verwüsteten Stadt als in notdürftig ausgebauten Feldstellungen überwintern zu müssen.

Ununterbrochener Angriff

In enger Zusammenarbeit von Heer und Luftwaffe muß daher Straßenzug um Straßenzug, ein Festungswerk nach dem anderen sturmreif gemacht werden. Früher lagen mehrere Fliegerschulen bei Stalingrad, doch nur selten dringt jetzt ein Sowjetflieger noch

bis in den Luftraum der Stadt vor, der ständig von unseren Jägern überwacht wird. Gelferd schließt die Flak hinter uns her. Sie kommt überhaupt kaum mehr zur Ruhe, immer wieder muß sie die leichten, mittleren und schweren Geschütze neu einrichten gegen immer von neuem kommende Angreifer.

Auf dem Rückflug begegnen wir schon wieder einem starken Verband, dessen Ziel Stalingrad ist, diesmal eine Batterie auf dem Ostufer. Und auf unserem Feldflughafen liegen schon wieder große Bombenstapel bereit, ausreichend für morgen und übermorgen, für eine ganze Woche lang. Sie werden so lange über Stalingrad abgeladen und immer wieder ergänzt werden, bis auch das letzte Festungswerk sturmreif ist. *Kriegsbericht Helmut Dreßler*

U-Boote versenkten wieder 103.000 Brl

Sowjetkampfftruppen bei Tuapse vernichtet — Feindliche Kriegsschiffe und Truppentransporte bei Algier bombardiert — 6 Kriegs- und 4 Handelsschiffe getroffen

Aus dem Führerhauptquartier, 9. November. Das Oberkommando der Wehrmacht gibt bekannt:

Im Raum von Tuapse warfen örtliche Angriffe deutscher und rumänischer Truppen den Feind aus seinen Stellungen. Eine Kampfgruppe wurde in den erbitterten Kämpfen eingeschlossen und vernichtet, an anderer Stelle ein stark besetzter Stützpunkt genommen. Ostwärts Alagir gewann der eigene Angriff unter Abwehr starker Gegenangriffe weiteren Boden.

An der unteren Don-Front setzten deutsche und rumänische Luftstreitkräfte ihre Angriffe gegen Feldstellungen und Truppentransporte fort. Italienische Truppen verhinderten einen Übersetzversuch. Nachschubbahnen der Sowjets im mittleren Frontabschnitt wurden durch Luftangriffe wiederholt unterbrochen. Bei der Bekämpfung der Versorgungsschiffahrt für Leningrad versenkte die Luftwaffe auf dem Ladogasee drei Fahrzeuge.

Im Raum um Marsa Matruk vernichteten deutsche Schlachtflieger mehrere britische Panzer und zerstörten Kraftwagenkolonnen des Feindes.

Ein deutscher Verband unter Führung des Generalmajors Rameke, der vorübergehend abgeschnitten war, hat dem Feind in dreitägigen Kämpfen schwere Verluste zugefügt, eine größere Anzahl von Kraftfahrzeugen erbeutet, sich mit ihrer Hilfe beweglich ge-

macht und den Anschluß an die Hauptkräfte wieder gewonnen.

Die amerikanisch-britischen Flotteneinheiten und Truppentransporte in den Gewässern nördlich Algier wurden seit dem 6. November bei Tag und Nacht von deutschen und italienischen Kampffliegerverbänden angegriffen. Nach bisher vorliegenden Meldungen trafen Bomben schweren Kalibers sechs Kriegsschiffeinheiten und vier Handelsschiffe. Ein deutsches Unterseeboot erzielte im westlichen Mittelmeer einen Torpedotreffer gegen einen britischen Kreuzer der Leander-Klasse.

An der Kanalküste schossen Jagdflieger am gestrigen Tage ohne eigene Verluste aus einem gemischten britischen Verband 12 Flugzeuge, darunter zwei viermotorige Bomber, ab. Sieben weitere Flugzeuge verlor der Feind bei einzelnen Störflügen im Seegebiet um Frankreich und über der Deutschen Bucht.

Wie durch Sondermeldung bekanntgegeben, waren im Kampf gegen gesicherte Geleitzüge und gegen Einzelfahrer deutsche Unterseeboote weiterhin erfolgreich.

Sie versenkten im Nordatlantik, in der Karibischen See, bei Trinidad, im Golf von Guinea und im Seegebiet von Kapstadt 16 feindliche Handelsschiffe mit zusammen 103.000 Brl. Zwei weitere wurden torpediert und schwer beschädigt.

Die Ladung mehrerer Schiffe war für die amerikanischen Etappen auf afrikanischem Boden bestimmt und bestand aus Flugzeugteilen, Munition und anderem Kriegsgut.

London sucht lahme Ausflüchte

Dürftige Abschwächungsversuche — Versenkungsziffern angeblich „übertrieben“

Hl. Stockholm, 10. November. Ganz gegen die Gewohnheit entschloß sich London doch noch nachträglich zu einer Stellungnahme zu den vorletzten deutschen U-Boot-Erfolgen. Da die deutschen Versenkungen aber schließlich nicht einfach zu dementieren waren, behielt sich das britische Informationsministerium mit einem dürftigen Abschwächungsversuch, den das amtliche Reutersbüro mit folgendem Wortlaut verbreitete: „Von der Achse sind in der letzten Woche U-Boot-Angriffe gegen alliierte Geleitzüge in verschiedenen Gewässern, besonders vor der kanadischen Küste und in den Gewässern um die Kanarischen Inseln, gemeldet worden. In zuständigen Londoner Kreisen erklärt man dazu, daß die hohen Ziffern als Resultate dieser Angriffe den Übertreibungen entgegengestellt werden müssen, die schon bei gleichartigen vorhergehenden Gelegenheiten festgestellt wurden.“

In der Churchill gemäßen Form der Lüge wurden der britischen Öffentlichkeit damit wenigstens die Schauplätze der letzten Konvoi-Schlachten vorsichtig bekanntgegeben.

Gleichzeitig mit diesem dürftigen Abschwächungsversuche, hinter dem sich deutlich ein Londoner Eingeständnis verbirgt, mußte sich Reuters aber aus St. John einen neuen U-Boot-Angriff gegen die Handelschiffahrt in den Gewässern vor Neufundland melden lassen. Südlich und nördlich von Neufundland führen bekanntlich die wichtigsten Schifffahrtslinien aus Kanada und dem St.-Lorenz-Strom nach Nordengland. Die bisherigen Erfolge der angreifenden U-Boote in diesen Gewässern verschwiegen Reuters selbstverständlich.

Der Marineexperte des „Daily Express“ lenkte außerdem den Blick der englischen Öffentlichkeit erneut auf die U-Boot-Gefahr vor der Küste Südafrikas. Er stellte Berechnungen darüber an, wie lange die dort operierenden U-Boote auf See sein müßten und kam dabei zu dem Kompliment, daß selbst bei

größten U-Booten dieser Einsatz nur mit „äußerst anerkennenswerten Leistungen der Besatzungen“ durchgeführt werden könne. Ohne sich auf weitere Einzelheiten einzulassen, stellte er außerdem noch einmal fest, die deutschen U-Boote hätten in diesen Gewässern „gewisse Erfolge“ für sich registrieren können.

In London war man schon immer geneigt, die Bedeutung der verschiedenen Kriegsschauplätze je nach Bedarf und Umständen heute hoch und morgen niedrig einzuschätzen, wie es eben gerade in Churchills Konzept paßte. Wenn man sich darum am Donnerstag an die Maßstäbe der Londoner Blätter und des britischen Nachrichtendienstes gehalten hätte, dann gäbe es derzeit überhaupt nur einen einzigen bemerkenswerten Kriegsschauplatz in der ganzen Welt: Nordafrika, wo die des Siegens ungewohnten Briten angeblich wieder einmal die ersten Anzeichen einer Schicksalswende verspürt haben wollen.

Das Schweigen, mit dem London jedoch die vorletzte deutsche U-Boot-Sondermeldung hinnahm, deutet gleichzeitig aber darauf hin, daß dieser Schlag auf den Meeren den Briten das gegenwärtige „afrikanische Konzept“ erheblich verdirbt. Nun räumt die Tatsache von der Vernichtung weiterer 168.000 Brl wertvollsten Schiffsraums endgültig mit jener britischen Hoffnung auf, die als „Admiral Sturm“ bereits zu einem lohnbevorzugten Gegenstand der hinfänglich bekannten Generale Winter, Schlamm und Kälte geworden war. Noch bis in die letzten Tage hinein waren in britischen Leitartikeln und Kommentaren immer wieder die Herbst- und Winterstürme als angeblich beste Helfer der alliierten Geleitzüge zitiert worden. Eine vorläufige Addition der bisherigen deutschen November-Versenkungserfolge beweist bereits, wie schwer dieser neueste Bundesgenosse die englischen Optimisten enttäuscht hat.

Kampfansage an den Islam

Der Großmufti von Jerusalem über die anglo-jüdischen Machenschaften

Rom, 10. November. Der Großmufti von Jerusalem erklärte dem Direktor der Agentur Mundar anlässlich der 25. Wiederkehr des Jahrestages der „Balfour-Erklärung“, die die Errichtung eines jüdischen Staates in Palästina begünstigt, diese Balfour-Erklärung erwecke in Arabien verschiedene Gefühle: die Erinnerung an die gefährlichen jüdischen Ansprüche auf arabische Länder und den Verrat Englands am Islam. Die Erklärung beweise deutlich die Feindschaft Englands gegen den Islam und die Araber sowie die enge Verbindung zwischen Engländern und Juden. Die Balfour-Erklärung bestätige die Überlassung eines der besten arabischen Länder an die Juden und erhöhe damit die jüdische Gefahr für die geheiligten mohammedanischen Wallfahrtsorte.

Der Großmufti unterstrich den heldenhaften Widerstand, den die Araber Palästinas gegen die vereinigten zionistischen und britischen imperialen Kräfte, gegen einen wirtschaftlichen, politischen und militärischen anglo-jüdischen Druck auf ihr Land leisteten. Auch die Erklärung der Zionistenführer Weizmann und Ben-Gurion seien eine erneute Bestätigung der Feindschaft der Verbündeten gegen Araber und Mohammedaner. Wir sind sicher, so schloß der Großmufti, daß die Araber den Kampf bis zum Siege fortsetzen werden. Erst wenn England und das Judentum endgültig zerstört sind, können die Mohammedaner aufhören, sich mit dem Problem Palästinas zu befassen.

Roosevelts gute Laune

Vizepräsident Wallace erklärte nach einem Besuch im Weißen Hause, Roosevelt sei trotz des Erfolges der Republikaner ausgezeichnete Laune. Diese auf die Stimmung des Volkes berechnete Zuversicht gründet sich auf die Tatsache, daß die Demokraten, obwohl sie 30 Sitze im Repräsentantenhaus an ihre Gegner abgeben müssen, eine ausreichende Mehrheit behalten, um die Kriegspolitik ihres Präsidenten, auf dem einmal beschrittenen Wege, der ohnehin keinen Rückzug zuläßt, weiter vorwärts zu treiben. Gerade dies aber bedingt, daß die Abwanderung der Wählermassen zu den Republikanern nicht so bald zum Stillstand kommen kann. Dieser Prozeß bedeutete nichts anderes als eine Besinnung der wohlhabenden, besitzenden Amerikaner auf jene Lebensziele, um deren willen sie selbst oder ihre Vorfahren nach dem gelobten Land gekommen sind, also Fortschritt, Aufstieg, hoher Standard und persönliche Unabhängigkeit. Das Beharrungsvermögen dieser durchaus materialistisch eingestellten Schichten von meist angelsächsischer Herkunft stimmt sich gegen die staatssozialistischen Pläne der heimatlosen Juden um Roosevelt, die sich mit ihrem Wirtschaftsprogramm, das eine allgemeine Niveauenkung unausweichlich macht, auf die noch nicht erfolgreichen oder schon gescheiterten Massen der besitzlosen Einwanderer aus Kontinentaleuropa stützt. Dadurch bilden sich ganz neue Gegensätze heraus, die nicht mehr ausschließlich auf innerpolitischen Nuancen beruhen, sondern auf sozialen und rassischen Spannungen. Wendell Willkie ist bereits ein Opfer dieser Umschichtung geworden, denn durch die Wahl des Republikaners Dewey auf den Posten eines Gouverneurs von New York hat nicht nur Roosevelt, dessen Familie in dieser halbjudischen Stadt eine politische Dynastie begründete, das wichtige Sprungbrett zur Präsidentschaft verloren, sondern auch Willkie hat dadurch als erster Mann seiner Partei ausgespielt, um endgültig das zu werden, wozu er sich hergab: ein Werkzeug Roosevelts. Wallace führt die Niederlage der Demokraten auf den Umstand zurück, daß Millionen jungen Wähler in der Armee dienen und die Arbeiter zu beschäftigt sind, um ihre Stimmen abgeben zu können. Diese Erklärung würde aber eine gefährliche Entwicklung enthüllen, die nicht dazu angetan wäre, Roosevelt auf die Dauer bei Laune zu erhalten, denn der andauernde Krieg müßte schließlich auf die Weise alle Anhänger Roosevelts wahlunfähig machen und seinen Gegnern das Feld freigeben. *hp.*

Staatsakt für Ministerpräsident Siebert

München, 10. November. Am Sonntag mittag wurde die sterbliche Hülle Ludwig Sieberts in das Deutsche Museum geleitet. Reichsleiter Oberbürgermeister Fiehler hielt die Trauerrede, der Reichsstatthalter in Bayern General Ritter v. Epp legte den Kranz des Führers auf dem Katafalk nieder.

Am Sonntag wurde Ministerpräsident Siebert in der Inselstadt Lindau, in der er viele Jahre segensvoll gewirkt hat, zur letzten Ruhe bestattet.

Japanischer Reichstag einberufen

Tokio, 10. November. Auf Grund eines Erlasses des Tenno wird der japanische Reichstag am 24. Dezember zu einer außerordentlichen Sitzung zusammengetreten. Wie verlautet, soll die Sitzungsperiode auf ein Mindestmaß beschränkt werden und sich nur mit den Fragen des Kriegsgeschehens und den direkt damit in Verbindung stehenden Vorschlägen und Planungen der Regierung befassen.

Erste Zusammenstöße im Iran

Rom, 10. Nov. Nach Meldungen aus Teheran über Erzerum haben sich „Lavoro Fascista“ zufolge in den letzten Tagen infolge Lebensmittelmangels im Iran in den Ortschaften Schiras und Isfahan Unruhen ereignet. Hierbei kam es zu ersten Zusammenstößen zwischen der Bevölkerung und Truppen der Besatzungsmächte. Die Besatzungsbehörden haben infolge der Unruhen die beiden Städte unter strenge Militärkontrolle gestellt.

Sowjetische Jubiläumsberichterstattung

Hl. Stockholm, 10. November. Die amtlichen Stellen in Moskau, die in der letzten Zeit offensichtlich, um ihre Jubiläumsfeierlichkeiten nicht zu beeinflussen, keinerlei Schlappen mehr eingestanden hatten, kamen jedoch am Freitag nicht um die Notwendigkeit herum, von neu eingesetzten deutschen Verstärkungen und der Bedrohung weiterer Gebiete zu berichten. Wie diese Gefährdung angeblich ohne jedes deutsche Vorrücken zustande gekommen sein soll, vergaßen sie zu erklären. Aber die Londoner Neugier erstreckte sich ja noch nie auf derartige höchst unangenehme Details, und deshalb teilte der britische Nachrichtendienst am Freitag lakonisch mit, daß sich die Angriffswucht gegen Stalingrad — angeblich durch den Einsatz frischer Truppen — abermals verstärkt habe.

Der Reuters-Korrespondent in Moskau Harald Kling stellte gleichzeitig fest, daß auf Grund der neuen Lage im Zentralkaukasus nun die beiden wichtigen Orte Ordaschomikidse und Grosny stärker als je zuvor bedroht seien. Außerdem werden die rückwärtigen sowjetischen Verbindungslinien ständig angegriffen.

Die Revolutionsfeiern brachten eine Hochflut von Botschaften und Telegrammen, die allerdings ihrem Stil nach wohl größtenteils in Moskauer Informationsbüros entstanden sein dürften. So gab Moskau von einer angeblichen Botschaft der Verteidiger Stalingrads an Stalin Kunde; darin hieß es nach einer Beschwörung des „ungebrochenen Geistes“ weiter wörtlich: „Unsere Bestimmung ist es, bis zum Tode in Stalingrad auszuhalten.“

Sovjeti pri Tuapseju uničeni

Novi veliki uspehi naših podmornic

Oberkommando der Wehrmacht je dne 9. novembra objavilo:

V prostoru pri Tuapseju so vrgli krajevni napadi nemških in romunskih čet sovražnika iz njegovih postojank. Neka sovrážna bojna skupina je bila v ogorčenih bojih obkoljena in uničena, na drugem mestu je bilo zavzeto močno zasedeno oporišče. Vzhodno od Alagirja smo z lastnim napadom, ubranivši se močnih nasprotnih napadov, pridobili še več ozemlja.

Na spodnji fronti ob Donu so nadaljevale nemške in romunske zračne bojne sile svoje napade zoper poljske postojanke in stanovišča čet. Italijanske čete so onemogočile poskuse prekoračenja. Železnice za nove pošiljke Sovjetov na srednjem frontnem odseku so bile ponovno prekinjene z zračnimi napadi. Pri napadih na preskrbovalno plovbo za Leningrad je potopilo zračno orožje na jezeru Ladoga tri vozila.

V prostoru okoli Marsa Matruka so uničili nemški bojni letalci več angleških oklopnjakov in so razbili sovražnikove kolone tovornih avtomobilov.

Neki nemški oddelek pod vodstvom Generalmajorja Ramekeja, ki je bil mimogrede odrezan, je sovražniku zadal v tridnevni bojih težke zgube, uplenil večje število tovornih avtomobilov, z njimi postal zopet gibljiv in dobil tako zopet zvezo z glavnimi silami.

Amerikansko-angleške mornariške enote in prevozi čet v vodah severno od Alžirja so bile od 6. novembra podnevi in ponoči napadane po nemških in italijanskih oddelkih bojnih letal. Po poročilih, ki so dospela, so zadele bombe težkega kalibra šest enot bojnih ladij in štiri trgovske ladje. Neka nemška podmornica je v zapadnem Sredozemlju uničila več sovražnikovih prevoznih vlakov in oskrbovalnih skladišč.

Preosnova srbske vlade

Belgrad, 14. novembra. Srbski ministrski predsednik Milan Nedić se je odločil za preosnovo svoje vlade. Nova vlada je sestavljena sledeče: predsednik ministrskega sveta Milan Nedić, notranji minister Tanazije Dinić; minister za prosveto Velibor Jonić; pravosodni minister Bogoljub Kujundžić; minister za finance Dušan Djordjević; minister za gospodarstvo dr. Milodrag Nedeljković; minister za kmetijstvo in prehrano: ing. Radoslav Veselinović; minister za pošto in telegraf Josif Kostić; minister za promet Djuro Dokić; minister za socialno politiko in narodno zdravje: Stojimir Dobrosavljević; minister za gradbe ing. Ognjen Kuzmanović.

Koprnenje za dragulji

3 PRIPOVEDUJE JORG REHOFF

»Ne, seveda ne. Toda lahko se zaneseta na to, da vama noben trgovec ne bo dal več. Je že tako, Oppenheimer določuje cene.«

»No, kaj takega!« je strmel Jonkher mlajši.

»Ti store še več. Ne prodajo niti vseh kamnov, ki jih najdejo, ampak jih spravijo v trezorje in pustijo vsako leto le en del na svetlo, da se jim ne pokvari cene. In o tem sta tudi lahko prepričana, da dobijo pri prodaji cene, ki se zelo razlikujejo od nakupnih — pa mi verjemita to ali ne.«

»No, na ta način bomo pač morali ob enajstih biti pri mistru Oppenheimerju.«

»Jakobus, moral ga boš nazvati 'Sir'!«

»Figo!« Jakobus mlajši je bil ves divji.

Popoldne je bila kupčija že sklenjena.

»Zelo mi je bilo žal, ko sem slišal, da ste zadnje noči zelo nemirno spali na svoji farmi, bilo je zelo pametno od vas, da ste prišli v Kapstadt!« je žid smehljaje pozdravil naše tri farmerje. Ti so se skrivaj spogledali. To je bilo vendar zanimivo! O streljih niso bili črhili nobenemu človeku niti besede.

»Sindikatu vam ponudi za dragulj, ki je bil med tem osnažen, z rentgenom pregledan in stehtan, vsoto — 63.000 funtov. V svojem življenju ne boste zanj nikdar več dobili, gentlemen!«

»In vi ga boste potem gotovo prodali za 100.000 funtov!« je godrnjal Tobias. Toda trgovec z diamanti je ugovarjal:

zemskem morju zadela s torpedom neko angleško križarko razreda »Leander«.

Na obali Rokavskega preliva so sestrelili lovski letalci večeraj brez lastnih zgub iz nekega mešanega angleškega odreda 12 letal, med njimi dva štirimotorna bombnika. Sedem nadaljnjih letal je zgubil sovražnik pri posameznih motilnih poletih na morju okoli Francije in nad Nemškim zalivom.

Napadi na Kavkazu zavrnjeni

Na fronti ob Donu več sovražnikovih sunkov odbitih

Oberkommando der Wehrmacht je dne 8. novembra objavilo:

V Zahodnem Kavkazu in v odseku ob Tereku smo zavrnili več nasprotnih napadov sovražnika, ki je imel krvave zgube, in s topniškim ognjem ter zračnimi napadi razbili njegova zbirališča. Severovzhodno od Moskva smo v nasprotnem napadu vrgli napadajoče sovražne sile preko njihovih izhodišč nazaj in pripeljali številne ujetnike.

Na fronti ob Donu so nemške in zavezniške čete ob sodelovanju nemških bombnikov in romunskih bojnih letal odbile več sovražnikovih sunkov.

V srednjem in severnem odseku vzhodne fronte ni nobenih pomembnih bojnih dejanj. Združeni zračni napadi močnih odredov bojnih letal na železniške cilje v prostoru pri Ostaškofu so imeli za posledico uničenje več sovražnikovih prevoznih vlakov in oskrbovalnih skladišč.

Pridobitev prostora na Kavkazu

Trideset oklopnjakov vzhodno od Alagirja uničenih — še hudi boji v Afriki

Oberkommando der Wehrmacht je dne 7. novembra objavilo:

V Zahodnem Kavkazu je presegel krajevni napad vrgel sovražnika iz Lekega višinskega položaja. Odredi nemške pehote so se ob močnem deževju v žilavih bojih razširili tudi severno od Tuapseja.

Pri obrambi sovražnih nasprotnih napadov vzhodno od Alagirja smo v hudem boju uničili 30 sovjetskih oklopnjakov in po zračnem orožju tudi en oklopni vlak. Izvidna letala so bombardirala premikanja čet na georgijski veliki cesti.

V prostoru Stalingrada so bili samo krajevni boji. Bojna in strmo glavna letala so napadala položaje baterij in vasi vzhodno od Volge.

V srednjem odseku fronte smo z udarnimi četami uničili številne sovražnikove bunkerje s posadkami vred. Zračno orožje je napadalo sovjetska zbirališča čet in prevoznih premikanj ob izvoru Dvine in Volge. Na

Kot je bilo s posebnim poročilom objavljeno, so imele nemške podmornice še nadaljne uspehe v boju zoper zavarovane konvoje in zoper posamič ploveče ladje.

Potopile so v severnem Atlantiku, v Karibskem morju, pri Trinidadu, v Gvinejskem zalivu in v morskem ozemlju okoli Kapstadta 16 sovražnih trgovskih ladij s skupno 103.000 brt. Dve nadaljnji sta bili torpedirani in težko poškodovani.

Tovor več ladij je bil namenjen za ameriške etape na afriških tleh in je obstojal iz letalskih delov, municije in drugega vojnega orožja.

bovalnih skladišč. Pri zasledovanju na cestah so bile razgane sovjetske kolone in je bilo razdejanih nekaj vasi, kjer so bile nastanjene sovražne čete. Ponoči sta bila napadena mesto in kolodvor Kalinin. Topništvo vojske je napadalo za vojno važne cilje v Kronstadtu. Opazovali so več požarov. Zračno orožje je potopilo v jezeru Ladoga neko motorno vozilo in dva tovorna čolna. Tri vozila so bila poškodovana.

V frontnem odseku pri Marsa Matruku je sovražnik z močnejšimi silami oklopnjakov nadaljeval svoje napade. Nemško in italijansko zračno orožje je podpiralo boje na tleh in napadalo sovražne sile in pota za nove pošiljke.

Pri napadih britanskega zračnega orožja na zasedena zapadna ozemlja in pri poletih nad Severnozpadno Nemčijo je sovražnik zgubil štiri letala.

nekem letališču severozahodno od Moskve so po nočnem napadu nastali veliki požari.

Jugovzhodno od Ilmenskega jezera smo v večdnevni bojih ob posebno težavnih terenskih prilikah obkolili in uničili neko skupino sovražnih sil.

Težko topništvo vojske je z obstreljevanjem zažgalo elektrarno v Kronstadtu.

V Egiptu še traja hudi boji. Lastni nasprotni napadi so prizadejali težke zgube odredom sovražnih oklopnjakov. Nemške in italijanske zračne bojne sile so neprestano napadale motorizirane sovražnikove sile med Marsa Matrukom in El Alameinom. V Sredozemlju je krovno protiletalsko topništvo nemške vojne mornarice v zadnjih dneh sestrelilo pet sovražnih letal.

Posamezna britanska letala so pod zaščito oblakov podnevi priletela v severno-nemško ozemlje in nad Nemški zaliv. Prebivalstvo je imelo male zgube. Pri tem in nad zasedenimi zahodnimi pokrajinami smo zbili šest sovražnih letal na tla.

veselje. 63.000 funtov je bilo takrat po nemški veljavi 1.260.000 RM!

Oppenheimer je prodal »Jonkherjev diamant«, kakor so ga posihdobi imenovali, čez nekaj mesecev trgovcu Winstonu, ki je plačal zanj dva milijona mark in dal potem ta ogromni dragulj razdeliti na dvanaest delov. Vsak izmed teh dvanaest diamantov je po spretni roki brusača postal krasoten izvod. Vsi se nahajajo danes v rokah ameriškanskih milijonarjev.

Razven enega, morda najbolj nenavadnega izmed njih, ki mu je brusačeva umetnost dala z brušenjem posebno obliko. Oni ljudje, bilo jih je malo, ki so vedeli za njegovo eksistenco, so mu vzdevali označbo: »Zelva«. Ob njegovih facetah (obrušenih ploskvah) se je lomila upadajoča svetloba v žarečem ognju. Hrepenenje, sovraštvo in zavist so spremljale usodo tega diamanta, ki je bil še v zadnjih mesecih pred sedanjo vojno usodnega pomena v življenju mož, ki jih je javnost imela za vzor — gentlemane.

*

OPOROKA KRALJA DIAMANTSKIH POLJ

Bilo je nekega hladnega popoldneva v aprilu 1939. leta. Na pariških bulevardih so bile vse mize v kavarnah polno zasedene.

Najsvetejša v turški kopeli hotela Maurice je bilo zakrito v gosti sopari, tako da se ni moglo videti niti dva metra naprej.

Častivredni lord Reed je okorno hodil po ploščah parnega kopališča, kjer ga je v službi vnet masér vodil v salon za masažo; tam je sedel na ležišče na deskah.

Najhujši boji v Afriki

Čete osi napadajo proti trajnemu pritisku sovražnika

Oberkommando der Wehrmacht je dne 6. novembra objavilo:

V odseku fronte pri Tuapseju smo v težkih, po zračnem orožju učinkovito podprtih napadalnih bojih zavzeli številne sovrážne bojne naprave in zavrnili nasprotna napade.

V prostoru ob zogrjem Tereku napadajo nemške in romunske čete ob sodelovanju sil bojnih letal sovražnika še dalje, dasi se zagrizeno upira. Samo v tem odseku smo večeraj sestrelili 35 sovjetskih letal.

Bojno delovanje v Stalingradu se je 5. novembra omejilo na živahno obojestransko delovanje udarnih čet in obrambo posameznih sovražnikovih napadov.

Bojna letala so ves dan napadala železnice vzhodno od Volge. Na fronti ob Donu so se ogrske udarne čete prepeljale čez reko in uničile na vzhodnem bregu več sovražnih oporišč in 34 zemeljskih bunkerjev. Uplenili so številne topove in težka ter lahka orožja pehote.

Zračno orožje je napadalo sovražne položaje in kolone vozil južno od Ostaškova. Kolodvor v Ostaškovu je bil podnevi in ponoči bombardiran.

Jugovzhodno od Ilmenskega jezera smo pri nekem krajevnem napadu proti močnemu sovražnemu odporu z naskokom zavzeli 37 bojnih položajev in uplenili devet topov ter 68 strojni in metalcev granat. Na jezeru Ladoga je zračno orožje potopilo nekega parniškega vlačila in dva tovorna čolna. En topniški čoln, ena ladja s protiletalskim topništvom in šest preskrbovalnih vozil je bilo poškodovanih. Bojna in strmo glavna letala so z dobrim učinkom nadaljevala bombardiranje Murmanska in murmanske železnice. V vodovjih Severnega morja je bila z bombnim zadetkom potopljena neka trgovska ladja s 6000 brt, neka druga večja tovorna ladja pa težko poškodovana.

Nemški in italijanski odredi so večeraj v silnih bojih napadli sovražnikove formacije oklopnjakov v ozemlju pri Fuki in Marsa Matruku. Proti večeru je bila bitka še z nezmanjšano silo v teku proti trajnemu pritisku sovražnika.

Bojna letala so podnevi napadla razne kraje v jugovzhodni Angliji.

Radi napredovanja nemških čet na gruzinski veliki cesti je nastala med Sovjeti v Tiflisu panika, kot poroča Associated Press. Uradni sovjeti evakuirajo svoje družine in celo vrsto Georgijcev so zaprli, ker so oblasti boje, da se ne bi priključili Nemcem.

Nizozemska delovna fronta, ki je bila ustanovljena 1. maja tega leta, je te dni objavila, da bo v kratkem imela na podlagi že došlih prijav še enkrat toliko članov, kot so jih imela vsa prejšnja socialdemokratska delavska društva na Nizozemskem skupaj.

Kakor je bilo njegovo lordstvo staro, tako je bilo tudi bogato. Navsezadnje ni bil zastoj nečak starega Cecilja Rhodesa in ni zastoj podedoval mastnega dela plena, ki ga je bil nagrabil v trgovini spretni stric.

Sedemdesetletnik se je še zdaj moral smehljati, če se je domislil oporoke svojega strica — seveda one oporoke, ki so jo smeli objaviti v britanskem kabinetu in v kateri se je glasilo:

»Zapuščam vse svoje premoženje za ustanovitev in pospeševanje tajne družbe, katere pravi cilj naj bo razširitev britanskega gospodstva nad vsem svetom, zlasti pa pridobitev vse afriške celine, Svete dežele, doline ob Evfratu, otokov v Tihamorju, v kolikor že niso itak pod oblastjo Velike Britanije, celokupnega malajskega otočja, kitajskega in japonskega morskega obrežja in končnoveljavnega zavzetja severnoameriških Zedinjenih držav kot sestavnega dela britanske države!«

Lepo se je to čitalo — in tajinstveno. Toda razven najožjih sorodnikov ni nihče dobil niti enega penija. Na skrivnem so se bili sešli v Južni Afriki in tam prisostvovali razglasitvi druge oporoke — namreč edino veljavne!

Dvajset let je prebil častivredni lord Reed s tem, da je nalagal svoje ogromne dobičke iz diamantskih delnic v svoja posestva. Nato je postal romantičen ljubitelj. V New Yorku, Londonu, Bombaju in Sidneju so poznali posebno nagnjenje starega gospoda za posebno jasno ali zanimivo obrušene diamante, za katerimi se je gnil v svoji luksuzni jahti. Sušili so pač tudi, da ne pridobi diamantov vselej čisto po pravici. (Dalje prihodnjic.)

Kaj tiči za podmornškimi posebnimi poročili

Boji zoper naravne sile in sovražnika - Neprestano delovanje „sivih morskih volkov“

Posebna poročila naših podmornic se hitro vrste. Pred ameriškim obalom in ob robu Indijskega oceana napadajo sovražnika in vsem njihovim poročilom o uspehih je skupen pasus, vključno najhujšim jesenskim viharjem in najbolj neugodnemu vremenu! Neprilike tega vremena moramo poznati, da vemo, kaj se skriva za jedrnatimi posebnimi poročili.

PK. Tukaj v biskajskem zalivu je zavel za plovbo ugoden veter, dolgo trajajoči jesenski viharji so pojenjali. Zadosti jih poznamo še iz prejšnjih let, toda kaj pomaga, tudi tokrat jih bomo obvladali.

Čez noč so se na nebu temno in na debelo zgostili oblaki. Ko smo komaj prišli na odprti Atlantik, so visele pred nami goste, težke dežne zavese, muhasti sunki vetra so jih podili naokrog. Vedno bolj je nastajal orkanu podoben vihar. Sivo in divjačo je bilo morje vse naokrog. Na tedne nisimo prišli iz olja. Oči so bile ožgane radi hudega morskega luga, ker nam je oster severovzhodnik neprestano pihal morje v obraz. Če ne bi bili močno privezani na mostu, bi nas bil že davno odnesli valovi, ki so pljuskali preko vsega stolpa.

Stolpna odprtina je bila le malo odprta, da bi lahko stolpna straža v potrebi hitro zlezla doli. Tudi pri najslabšem vremenu je treba računati z vsemi možnostmi, kajti če ima Tomy ugodno vreme za letenje ali ne, če gre zoper »podmorniško kugo« — kot nas naziva —, tvega mnogo letal in moštva. To je nam podmorničarjem samo v čast!

Povsod naokrog samo kot hiše visoki valovi

Vihar je vedno bolj naraščal. Enkrat smo bili globoko doli v nižini valov, vsepovsod samo kot hiše visoki valovi in v naslednjem trenutku smo že bili »visoko vrh valov«. Mala siva jeklena ladja se je vrtela, kot bi plesala Vidov ples. Skozi komaj odprto odprtino stolpa je plula neprestano voda. Krmar sredi stolpa dobi večkrat blagoslov iz jugozapadne strani. V osrčju na suho brišejo z v olju namočenimi cunjami stroje in instrumente. Kurjače premetava pri njihovem delu in morajo presneto dobro paziti. Vse, kar ni dobro pritrjeno, premetava neusmiljeno sem in tja. Mornarjem pada orodje iz rok, ko nenadno plusknejo valovi preko ladje. Z glavami se zaletavajo in ne morejo več sigurno hoditi. Kratkotrajno, sčasoma postaja neprijetno. Vse je mokro, pri jedilu se premetavajo krožniki, tako da se poliva juha. Oni, ki nimajo straže, se premetavajo na pregrajenem spavalšču, dobrega spanja, ki da človeku odpočitek, že cele tedne ni bilo. Nobenega odpočitka ni. 21 dni smo imeli tako vreme, noč in dan je bilo kot v peklenem kotlu. Nazadnje postane nervozni, slabe volje in negotovi. Krepki izrazi »mornarskega jezika« so na dnevnem redu.

Samo ena rešitev je: v globino! Vsakokrat vlada dnevno nato grobna tišina in te ure čudovito učinkujejo. Vsi, ki nimajo nobenega opravila, se pogreznejo v pregrajena spavališča. Tudi zgoraj ničesar ne zamude. Pri tako razburkanem morju sploh ni misliti na napad. Spavalščih trdo spe, razlega se pravi koncert.

Samo ena misel: Približati se

Ko smo se nekoliko naspali, potem se dvignemo zopet v nemir. Morebiti bi le kaj zamudili? Ali ni že lepše vreme? Slaba zveza s slušalnim aparatom z zunanjim svetom ne zadostuje.

Navzgor! Z novim pogumom plovemo zopet dalje. Nastane zopet pekleno div-

janje. Snažilec daljnogledov v stolpu dela na vse kriplje. Malokateri še je suh, vse je mokro in se oprijemlje telesa. Morje že nadalje v oči. Vsak, kdormore, se skriva za strojnimi prostorom. Tu je nekoliko toplo.

Gorje pa, pogled na ven je odkril parnik, potem zginejo vse male skrbi. Potem ima vsak samo eno željo in misel: Približati se! Morebiti se pa le posreči, vključno pasjemu vremenu.

In da se to »vključno najhujšim jesenskim viharjem« posreči, povedo poročila OKW. Podmornice imajo iniciativo na svetovnih morjih za zmerom, tudi naravne sile ne premagajo več žilavih, trdih podmorničarjev!

Kriegsbericht Arnold Prokop

Kaj pomeni 100.000 brt?

Tovor 9.400 železniških voz ali 46.666 tovornih avtomobilov:

Od začetka pomorske vojne in povečane potapljanja po naših podmornicah imamo opravka s pojmom brutoregistrskih ton, merne enote za mednarodno trgovsko plovbo. Pri tem moramo poudariti besedo trgovska plovba, kajti pri bojnih ladjah ne računamo izmere po prostorninski vsebini tovora, ampak po deplacemantu ali po teži po ladji izpodrinjene vode, pri čemer odgovarja tako zvana metrična tona teži 1000 kg.

Ostanimo pri trgovski plovbi, ki nas zanima. Tu obsega brutoregistrska tona (brt) ves ladijski prostor, torej ne samo nakladalne prostore, ampak tudi one za potnike in posadko, za stroje in kurivo, prostore za kotle, pratež in umetno zvišano težo. V netoregistrski toni (nrt) izražena neto (čista) prostornina obsega samo možnost natovorenja. Običajna je prvotimovana številka, ker na njej slone vsi mednarodni preračuni, posebno tudi davki, pristaniške, prekopne in ladjedelniske pristojbine kot tudi carina. Matematično računano je brutoregistrska tona votla kocka, ki je 141,5 cm dolga, široka in visoka in ima prostornino 2.8316 cm³.

Če nadaljujemo z našim razmišljanjem, pri čemur opozarjamo na sestavek: »Kaj je brutoregistrska tona« v letošnji 26. številki našega lista, moramo iziti iz tega, da odgovarja ladijski prostor 100.000 brt z ozirom na tovor okoli 140.000 utežnim tonam.

V mnogih primerih se zgubi še več tovara, n. pr. lahko pri sladkorju, žitu, kavi itd. brutoregistrska tona ladijskega prostora sprejme skoro dvojno količino teže. Riža — da pokažemo primer — 200.000 ton lahko naložimo tako, da zguba 100.000 brutoregistrskih ton ladijskega prostora z rižem odtegne sovražnikovi prehrani koli-

čino, ki bi zagotovila vsemu prebivalstvu Švedske za 4 mesece dnevno obroko pol funta riža. Pogonskega sredstva se lahko 150.000 ton naloži količino, ki bi omogočila 75.000 oklopnjakom srednje velikosti vožnjo od Königsberga do Moskve, torej za daljavo 1200 km. To je več kot širina starega Reicha od nizozemske do bivše sovjetske meje, ki sta 1150 km vsakebi.

Blagovna količina 140.000 ton, ki smo jo vzeli kot povpreček, zahteva za nadaljnji prevoz po suhem 156 tovornih vlakov po 60 voz, v celem torej 9400 voz ali 46.666 tovornih avtomobilov, če jih vzamemo s po 4 tonami bremena. Če smo nedavno zvedeli, da je bilo v konvojski bitki v Severnem morju potopljenih skupno 270.000 brt, je moralo 25.330 železniških voz ali skoro 126.000 tovornih avtomobilov pripeljati to količino blaga, ki je bila v par dneh žrtev naših bombnikov in podmornic.

Če je bila samo tretjina teh ladij — ostanimo pri lahko razumljivem primeru 100.000 brt — naloženih z municijo, bi lahko iz potopljene količine kovine napravili tri mostove preko svetovno znanega škotskega Firth of Forth. Če je nadaljnja tretjina sestojala iz tako imenovanega tovara bombnikov in gonilnih sredstev, bi bilo to 125 bombnikov srednje velikosti — angleški nosilec letal »Gloriosus« nosi 52 letal na krovu — ki bi z ravno tako potopljenim gonilnim sredstvom preletela progo Königsberg—Moskva ali Berlin—Rim nič manj kot 250 krat tja in nazaj.

Navajali bi lahko še več primerov. K zaključku podamo samo primer iz področja prehrane. Številna posebna poročila iz pomorske vojne se gibljejo okoli številke potopitve okoli 120.000 brt. Merjeno po zgoraj navedenem računskem primeru ugotovimo, da s tem zgubimo tovor, ki mora biti na

11.600 tovornih železniških vozovih pripeljan in odpeljan. Ta količina odgovarja v pogledu žita letni preskrbi mesta Hamburga, ki ima sedaj okoli 1.700.000 prebivalcev. Brez dvoma so to neizmerne vrednosti, ki so človeškemu življenju odtegnjene z nekaj torpednimi strelji.

Bo svetu

Romunsko-bolgarska komisija inženirjev, ki ima nalogo, da izdelata načrta za gradnjo mostu preko Donave, bo imela sredi novembra v Bukarešti svojo prvo delovno zasedanje.

Člani nekega društva za rejo kuncev v Dessau so sklenili, da prevzamejo za dobo zime kunce takih rojakov, ki so se morali iz drugih Gauov preseliti v Dessau in jim zato ni mogoče, da bi sami preskrbeli potrebno zimsko klajo za svoje plemenske živali.

Iz Kantona poročajo o velikanski katastrofalni poplavi v severnem Šansiju. Pravijo, da je to največja, kar jo pomni izza 50 let. Vode so cele vasi kar odplavile. Boje se, da bo v zimi nastopila lakota.

Anglo-amerikanska agitacija je v zadnjem času vedno znova trdila, da se je Sovjetom posrečilo, da so oboroževalno industrijo razsežno zopet izgradili vzhodno od Urala. O tem je objavil sovjetski časopis »Pravda« zanimiv članek, v katerem pravi, da proizvodnja v Uralu in Osrednji Rusiji ustanovljenih oboroževalnih tovarn ne zadostuje za oskrbo fronte. Ta poluračni list poziva zato delavce teh oboroževalnih tovarn, naj povečajo storitve, češ da je treba proizvajati še veliko več materiala.

Naš knjižni kotiček

Sedanja vojna se vodi zaradi tega, da se evropski narodi po stoletja trajajočih bojih končno vendar enkrat spomnijo na povezanost svoje usode. V okviru tega cilja so tudi preselitve, ki so se izvršile v vseh delih Evrope, da se od vsega začetka preprečijo za bodočnost možnosti trenja. Vrnejo se Nemci iz baltičskih držav, iz Volhinije, iz Kočevja itd., da se naselijo kjerkoli v Nemčiji ali novih ozemljih Vzhoda. O povratku Besarabkih Nemcev je izdal Andreas Pampusch knjigo »Heimkehr der Besarabiendeutschen« v založništvu »Schlesien-Verlag-Breslau«, ki je hkrati dragocen dokument za bodočnost. V tej knjigi poroča o zgodovini in deželi, o podnebnju, rastlinstvu in živalstvu, o razvoju nemške narodne skupine in drugih rečeh v Besarabiji ter popljuje vrh tega preselitve, ki jo dopolnjujejo številne slike. Knjiga bo lep spomin za one, ki so se po Führerjevem povelju vrnili v večjo Nemčijo.

Friedrich Horstmann.

Naročnikom

KARAWANKEN BOTEI

Ce Vam raznašalec Vašega okraja v začetku meseca predloži pobotnico za tekoči mesec, se mora naročnina takoj plačati. To je tudi potrebno, ker imajo sicer raznašalci težkoče pri obračunavanju z našim založništvom.

Opozarjamo, da dospe naročnina v plačilo v prvih dneh vsakega meseca.

Der Verlag.

Dr. F. J. Lukas

Ausschneiden! Aufbewahren!

Deutsch methodisch und praktisch

123. STUNDE

das? daß?

Einige Schwierigkeiten macht immer noch die richtige Schreibung von »das« und »daß«. Man merkt sich als Grundregel: Man schreibt »das«, wenn es durch »dieses«, »jenes« oder »welches« ersetzt werden kann. In allen anderen Fällen wird »daß« geschrieben.

Aufgabe: Ergänzen Sie richtig -s- oder -ß-.

1. Wir wissen, da— da— Kind gestern krank war.

2. Ich glaube, da— es nicht unmöglich sein wird, da— Karl morgen kommt.

3. Sie hat mir gesagt, da— ich Dir da—, was sie mir gestern gesagt hat, nicht sagen soll.

4. Da— Wort Volksgemeinschaft, da— erst durch den Nationalsozialismus einen richtigen Klang bekommen hat, bedeutet, da— da— ganze Volk eine Gemeinschaft bildet.

5. Wir wollen uns sehr bemühen, da— wir da— Ziel, da— wir uns gesteckt haben, auch erreichen.

6. Ich muß Ihnen leider mitteilen, da— da— Schreiben nicht rechtzeitig angekommen ist.

7. Wir sind auf da— angenehmste überrascht, da— es Ihnen möglich war, da— Obst sofort zu liefern.

8. Ich verspreche Ihnen, da— ich da— Vertrauen, da— Sie mir schenken, nicht mißbrauchen werde.

9. Wir wissen, da— da— Deutschland von morgen noch mächtiger sein wird, als da— von heute.

10. Da— im Kriege jeder sein Opfer bringt, da— ist wohl selbstverständlich.

Wichtige Wörter in gebräuchlicher Satzverbindung

1. Wenn Sie mir etwaige Mitteilungen zu machen haben, so bitte ich Sie, dies sofort zu tun.

2. Die Eule ist ein Nachtvogel.

3. Heute dauert es eine Ewigkeit, bis die Suppe aufgetragen wird.

4. Die Rekruten exerzieren auf dem Exerzierplatz.

5. Die Fabel ist eine Erzählung, in der die Tiere wie Menschen sprechen und handeln.

6. Das haben Sie fabelhaft gemacht.

7. Dieser Kasten hat drei Fächer.

8. Welche Fächer unterrichten Sie an der Oberschule? — Deutsch und Italienisch.

9. Fachausdrücke findet man nicht in jedem Wörterbuch.

10. Ein Fachmann wird man nur durch Fachausbildung.

11. Alle Lehrlinge sollen eine Fachschule besuchen.

12. Auf einem Ball tragen viele Damen Fächer.

13. Der Fackelzug bestand aus über 500 Fackelträgern.

14. Diese Limonade schmeckt fade.

15. Der Anzug dieses armen Menschen war schon (sehr) recht fadenscheinig.

16. Einen Augenblick, an Ihrem Rock hängt ein weißer Faden.

17. Das Licht in der Dämmerung ist meist fahl.

18. Die Polizei fahndet mittels Steckbrief nach dem Verbrecher.

19. Die Fahnenträger marschieren in der ersten Reihe.

20. Fahnenflüchtige werden kurzerhand erschossen.

21. die Fahrgäste, die keine Fahrkarte hatten, mußten Strafe zahlen.

22. Fahrlässigkeit ist immer strafbar.

23. Der Zug trifft fahrplanmäßig um 13 Uhr ein.

24. Dieser Weg ist für Autos nicht fahrbar.

25. Große Hotels haben zur Bequemlichkeit der Reisenden einen Fahrstuhl.

26. Der Verkehr über den Fluß wird durch eine Fähre durchgeführt.

27. Fahren Sie mit dem Auto oder mit dem Zug.

28. Er fuhr mit der Hand in die Tasche und zog seinen Revolver heraus.

29. Er fuhr sich mit der Hand über die Stirne und wischte sich den Schweiß ab.

30. Das ist zum Aus-der-Haut-fahren.

Wörter

Bequemlichkeit (w) — udobnost

etwaig — morebiten

Ewigkeit (w) — večnost

Eule (w) — sova

Exerzierplatz (m) — vežbališče (vojaško)

exerzieren — vežbati se, vaditi se v orožju

Fabel (w) — basen, bajka

fabelhaft — bajen

Fach (Lade) (s) — predal

Fach (Gegenstand) (s) — predmet, stroka

Fachausdruck (m) — strokovni izraz

Fachmann (m) — strokovnjak

Fachausbildung (w) — strokovna izobrazba

Fächer (m) — pahljača

Fackel (w) — bakla, plamenica

Fackelzug (m) — baklada

fade — pust, priskuten, plehek

fadenscheinig — oguljen

fahl — bled

fahnden (nach etwas) — zasledovati (kaj)

Fahnenträger (m) — praporščak, zastavonoša

fahrplanmäßig — po voznem redu.

fahrbar — vozen

Fahrstuhl (m) — dvigalo

Fähre (w) — brod, prevoz

kurzerhand — skratka

Redewendungen

die Suppe auftragen — juho na mizo prinesiti

mit der Hand in die Tasche fahren — z roko v žep seči

mit der Hand über etwas fahren — iti z roko po čem; potegniti

da ist zum Aus-der-Haut-fahren — to je da bi človek skočil iz kože.

POZOR!

Trgovci! Obrtniki! Industrijalci!

Prevzamam izpeljave bilanc in naložbe knjigovodstev pri industrijskih trgovskih in obrtnih podjetjih.

Izvršujem davčne prijave, pritožbe in zastopstvo pri vseh finančnih uradih. Hitro in strokovnjaško rešujem dopise poslane potom pošte.

Interesenti naj se javijo pisмено na K. B., Krainburg pod naslov Hans Pichler, pooblaščen davčni svetovalec.

Lehrabschlußprüfungen in Oberkrain und Unterkärnten

Demnächst wird mit der Durchführung der Lehrabschlußprüfungen für

Kaufmännische Lehrlinge und Industriefacharbeiter

in den zum Gau Kärnten neu hinzugekommenen Gebieten Oberkrains und Unterkärntens begonnen werden.

Kaufmännische Lehrlinge und Industriefacharbeiter, deren ordentliche Lehrzeit bereits abgelaufen ist oder längstens bis 30. April 1943 zu Ende geht, haben sich mittels der bei der Industrie- und Handelskammer für Kärnten in Klagenfurt, Bahnhofstraße 42, erhältlichen Drucksachen längstens bis 20. Nov. 1942 zur Prüfung zu melden. Für Prüflinge, die der deutschen Sprache nicht mächtig sind, ist die Beiziehung von Dolmetschern vorgesehen.

Die Industrie- und Handelskammer für Kärnten in Klagenfurt.

**Orthopädische
Stiefel- und Goiserer-Erzeugung
JOHANN KURENT
Schuhmacher
MANNSBURG**

**Ganz Elektrowerkstätten
Ing. F. Dullnig, Klagenfurt
Pischeldorfer Straße Nr. 4 - Telefon Nr. 1822**

Bau: Elektrische Kraftanlagen
Freileitungen usw.
Reparaturen: Elektrische Maschinen,
Motoren jeder Art und Größe

ACHTUNG, JÄGER!

Kaufe Felle aller Art:
Füchse, Iltisse, Marder,
Hasen, Eichkatzen, Bilde
u. s. w.

**RUDOLF BERTSCHITSCH
Kürschner — Krainburg, Valvasorplatz Nr. 13**

POZOR, LOVCI!

Kupujem kože divjačine
vseh vrst: lisice, kune,
dihurje, zajce, veverice,
polhe itd.

SCHUHFABRIKS- UND
VERTRIEBSGESELLSCHAFT m.b.H.

Peko

NEUMARKTL

EIGENE VERKAUFSTELLEN IN: NEUMARKTL, ASSLING,
RADMANNSDORF, VELDES, CILLI, MARBURG

Zafvala

Vsem, ki ste ob prerani smrti našega dragega

Josefa Svetlina

uradnika K. I. G.

z nami sočustvovali in ga spremili na njegovi zadnji poti, ter obsuli njegovo počivališče s tolikim cvetjem, najlepša hvala. — Posebna zahvala dobrim sosedom, ter gg. meznega urada K. I. G. za poklonjen venec in udeležbo. — Bog Vam plačaj!

Jauerburg, 4. novembra 1942.

ZALUJOČI SORODNIKI.

Seit 1919
pharmazeutische
Präparate

Germosan-Gesellschaft
Molineus & Co. München

ESSIG

Fabrik C. Wenger Klagenfurt

KAFFEE ERSATZ

Fabrik C. Wenger Klagenfurt

Georg Märth & Josef Ross

Krainburg, Veldeser Straße 12 - Tel. 193

Elektrizitätswerk

V. MAJDITSCH

KRAINBURG

Großhandlung in Kurz-, Galanterie- und Spielwaren sucht Beteiligungen an solchen Einzelhandels-geschäften. Warenlieferungen gesichert. Zuschriften unter »Her-gro« an Karawanken Bote, Klagenfurt, Bismarckring.

MALI OGLASI**Služba dobi**

Zanesljivo de-
klico za pomoč
v kuhinji, go-
spodinjstvu in
na vrtu sprejme
boljša kmetska
hiša. Javiti v
Safnitz 58 bei
Krainburg.

Dekle v starosti
16 do 40 let
dobi mesto v
dobri obrtniški
hiši v Asslingu
kot gospodinjka
pomočnica. Lah-
ko tudi začetni-
ca. Nastop takoj.
Prednost imajo
one, iz okraja
Radmannsdorf.
Ponudbe na Kar.
Bote pod »Jese-
nice«. 5025-1

Trgovski pomoč-
nik z osemletno
prasko v manu-
fakturi, špeceriji
in železnini, želi
službe v trгови-
ni. Dopise na K.
Bote, Krainburg,
pod »Služba 42«.
5070-1

Postrežnica
za trikrat teden-
sko se nujno
sprejme pri tro-
članski družini v
Krainburgu. Na-
slov pri K. Bote,
Krainburg.

Dve pomožni de-
lavki, stari do 25
let, dobta stalno
mesto pri »Ides«
v Krainburgu,
Hinterhausgasse
št. 7. 5078-1

Oddo v najem
Mebirano sobo
išče v dobri hiši
v Krainburgu
mlad, soliden go-
spod. Dopise na
K. Bote, Krain-
burg, pod št. 12,
Oberkrain. 2493-7
5070-8.

Prodaj
Blagajne, varne
proti požaru in
vlomu, omare za
spise in knjige.
Hans Wernig
Klagenfurt, St.
Ruprechtstr. 82
2470-4

Fotoaparat »Ika«,
9x12 na plošče,
prodaj ali za-
menjam za pi-

salni stroj. Do-
pise na K. Bote,
Krainburg pod
»Ika«. 5050-6

Tri nove kuhinjske
oprave na pro-
daj. Naslov
pove Kar. Bote,
Krainburg pod
»Udobno«. 5075-6

Dve kravi, dobri
mlekarici, ena s
tretjim, druga po
četrtm teletu,
naprodaj. Franz
Kimowetz, Salog
18 bei Komenda.
5087-6

Centrifugalni
stroj za 4 1/2 PH
naprodaj za ce-
nilno vrednost
ali v zameno.
Naslov pri Kar.
Bote, Krainburg.
5088-6

Mlade bele psič-
ke, čiste pasme,
proda: Schweig-
er Franz, Stane-
zeitsche št. 35
bei St. Veit an
der Sawa.

Kupim

Dobro ohranjeno
klavirsko harmo-
niko s 84 piano
tipkami in 60 ali
80 basi kupim,
ev. tudi s šolo.
Naslov pri Kar.
Bote, Krainburg.
5069-7

Kupim slamorez-
nico, novo ali
staro, na ročni
pogon. Anna Se-
ni, Unter West-
nitz št. 21, Post
Krainburg.
5064-7

Kupim pianino
ali kratki kla-
vir, križem stru-
ne Lukas Armi-
ni, org., Dom-
schale, Schulgas-
se 12, Ober-
krain. 2493-7
5077-21

Posedva
45-letna življe-
nja željna za-
sebnica iz delav-
skega stanu bi
se rada poročila
z možem. Resne
ponudbe na K.B.
Klagenfurt Bis-
marckring 13,
pod številko
2494-21

Menjam

Zamenjam novo
tritonsko Hoh-
ner-harmoniko
za dobro ohran-
jeno klavirsko
harmoniko z ev.
doplačilom. Do-
pise na K. Bote,
Krainburg pod
»Harmonika«. Do-
izključena. Do-

Globok, dobro
ohranjen otroški
voziček zame-
njam za žensko
kolo. Naslov pri
K.B., Krainburg
pod »Eisner«. 5041-15

Dopisi

»Barbara«! Raz-
umem! Sem nav-
dušen! Prosim
za naslov! Stan-
ko Koschel,
Assling, Brau-
chitschgasse 24.
5048-20

Ženitve

Mladenec, čiste
preteklosti, doma
iz Stein-a, želi
spoznati dekle, ki
bi imela resen
namen poročiti
se z obrtnikom,
ki je brez sluha.
Dopise na Kar.
Bote, Krainburg,
pod št. 5015.
5015-21

39-letni železničar
želi v svrhu
ženitve spozna-
nja s preprostim
kmetskim dekle-
tom ali vdovo,
staro od 35 do
40 let. Pod »Ta-
kojšnja ženitev«
na K. Bote, Klag-
enfurt. 2490-21

Obrtnik, sred-
njih let, ločen, v
Celju, sprejme
gospodinjjo, po-
šteno, snažno,
simpatično, do
40 let staro v
stalno službo ali
jo poroči. Pla-
ča dobra. One z
otroki izključe-
ne. Le resne po-
nudbe s sliko, ki
se čisto vrne.
K. Bote, Krain-
burg, pod »Po-
štenjak«. 5077-21

45-letna življe-
nja željna za-
sebnica iz delav-
skega stanu bi
se rada poročila
z možem. Resne
ponudbe na K.B.
Klagenfurt Bis-
marckring 13,
pod številko
2494-21

Razno

Našla se je siva
volnena leva
damska rokavica.
Dobi se jo pri
K. Bote, Krain-
burg. Našla se je kolo
(bicikl). Dobi se
ga pri Landrats-
amtu pod ime-
nom »Cisp8«.
5061-28

Za odgovore na
oglas je potreba
vedno priložiti
znamko za od-
govor, ker ro-
majo vprašanja,
kjer ni plačan
odgovor, v kol.
Karaw. Bote.

SENF

Fabrik C. Wenger Klagenfurt

*Vseh ljudi ne
morete vprašati!*

Mali oglas

to more. Takoj doseže vse, ki se zanimajo
za Vaše ponudbe ali prošnje. Oglašajte v Karawanken Bote! Splača se!

Oglase sprejemata do ponedeljka in srede: NS.-Gauverlag Kärnten, Klagenfurt,
Bismarckring 13 in NS.-Gauverlag Kärnten, Zweigverlag Krainburg, Veldesstr. 6